HALKIN SESİ 116

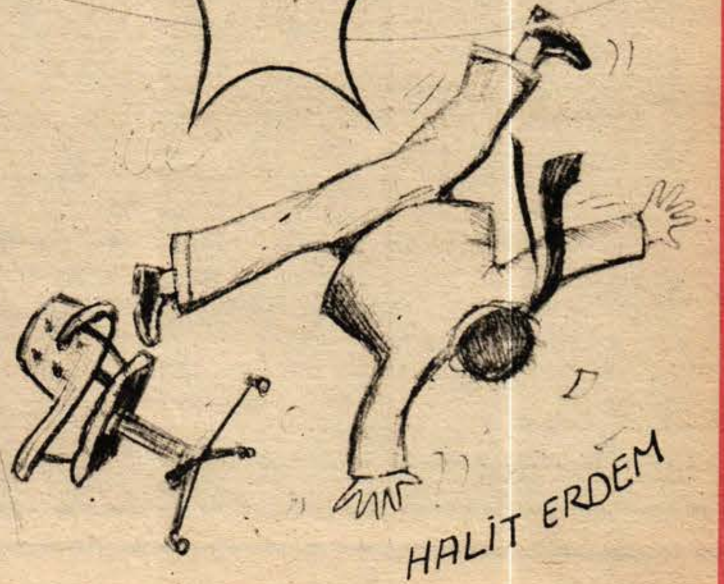
5 TEMMUZ 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ SINIFI MADEN-İŞ 4. BÖLGEDE REVİZYONİST ZİNCİRİ KIRDI

ERHAN YALVAÇ

İşçiler Halit Erdem revizyonistini devirdi

Geçtiğimiz hafta İstanbul'da Maden-İş sendikasının 4. Bölge kongresi yapıldı. Kongre, 4. Bölgenin revizyonist yöneticilerine karşı işçilerin zaferiyle sonuçlandı. 4. Bölge başkanı Halit Erdem, azılı bir Rus işbirlikçisi ve devrim düşmanı olarak tanınıyordu. Halit Erdem bugüne kadar birçok fabrikada patronlarla işbirliği yaparak işçi haklarını satmış ve devrimci işçileri işten attırmıştı. İşçiler kongrede Halit Erdem'den bütün suçlarının hesabını sordular.

Kongrede ilk başta Halit Erdem konuştu. Divan başkanlığı seçimlerinden önce parlak sözlerle kitleyi etkilemeye çalıştı. Kongreye revizyonist elebaşı Mehmet Ertürk de getirilmişti.Ertürk divan başkanlığına aday gösterildi. Muhalefetin divan başkanlığı adayı ise, Tezsan'dan Yaşar adlı bir işçiydi. Revizyonistler divan başkanlığı seçiminde hile yaptılar. Seçim üç kere tekrarlandı. Mehmet Ertürk'e parmak kaldıranların sayısı daha az olduğu halde, her üç seçimde de bu revizyonist kazanmış olarak gösterildi.

İŞÇİLER REVİZYONİST ELEBAŞI MEHMET ERTÜRK'Ü PROTESTO EDİYOR

Mehmet Ertürk konuşmasında, devrimcileri karalamaya kalkıştı. Revizyonist yönetime karşı olan muhalefeti bölmeye çalıştı. Ertürk'ün konuşması işçilerin sert tepkileriyle karşılandı. Ayağa kalkan işçiler bu revizyonistin daha fazla konuşmasına izin vermediler.

Daha sonra konuklar konuştu. CHP Kartal ilçe başkanı Hadi Özcan, tabandaki işçinin sendika yönetiminde sesini duyurmasını savundu. Gıda-İş sendikasından Faruk Cengiz ise, işçi sınıfının birliği üzerinde durdu. Bundan sonra revizyonistlerin resmi geçiti başladı. "Konuk" diye çağırılan revizyonistler "ileri demokratik düzenin faziletlerinden" dem vurdular. Özellikle Süleyman Üstün adlı revizyonist göze çarptı.

Halit Erdem'in kongre raporunu okumasından sonra eleştirilere geçildi.

Tezsan ünite temsilcisi Ayhan Tunç, yönetimin sahtekarlıklarını teşhir eden bir konuşma yaptı ve hesap sorulmasını istedi.

ELEKTRONAL BAŞTEMSİLCİSİ REVİZYONİSTLERİN PATRONLARA NASIL UŞAKLIK ETTİĞİNİ ANLATIYOR:

Şimdiye kadar revizyonistlere yakınlığıyla tanınan Elektronal baştemsilcisi Süleyman Bingöltekin ise, Halit Erdem'in bütün alçaklıklarını gözler önüne seren bir konuşma yaptı.

"Ben şimdiye kadar sustum. Ama artık susmayacağım. Bizim fabrikada Halit Erdem benim önümde fabrikada 'maocuların' listesini hazırladı. Benimle beraber götürdü. Arkadaşlarıma ilk önce ben ihanet ettim. 'Beni Halit Erdem harcar, Ankara asfaltına atar' diye korktum. Şimdiye kadar birçok işçiyi Ankara asfaltına atmıştı. 'Beni de atar' diye korktum. Ben ihanet ettim arkadaşlarıma. Gidip onlara söylemedim. Söyleseydim 'fabrikada çok kargaşalık çıkar, Maden-İş için kötü olur' diye düşündüm. Buraya, sendikaya patron adamları geliyor. Emin beyin burada ne işi var? Buraya Emin bey nasıl gelir? Kusura bakma Halit bey, bunları açıklamak zorundayız. (Gülüşmeler, 'anlat anlat' sesleri) Çünkü bunlar gerçektir. Liste patrona gidince işten atmalar oldu. Toplam 20 kişi atıldı. Ben 'maocu, goşist troçkist' nedir bilmem. Ben böyle birşey tanımam. Olmaz. Biliyorum, beni yine Ankara asfaltına atacaklar. Ama atsın. Artık korkmuyorum. Yetti artık. Ne yapalım, işçi sınıfı sağolsun, işçi sınıfı varolsun." ('Bravo Süleyman' sesleri, alkışlar. Salon alkıştan yıkılıyor. Salon dışında birikenler coşkun tezahürat yapıyorlar.)

Süleyman Bingöltekin konuşmasına devam etti: "İki temsilci arkadaşımız 'maocu' diye atıldı. Bunu açıklamadılar. Gizli tuttular. Elektronal işvereniyle işbirliği yapıldı."

Bu sırada Mehmet Ertürk müdahale etti. "Size Elektronal işvereni hakkında bilgi vermek istiyorum" dedi. Salonu "yuh" sesleri kapladı. "Sen sus", "çekil, konuşma", "işveren hakkında değil, işçiler hakkında konuş" sesleri ve protestolar yükseldi. Ertürk susmak zorunda kaldı. Mikrofonu bıraktı.

ARÇELİK'TEN SALİH TOPÇU VE TOPUZ TORÇELİK'TEN BAŞTEMSİLCİ MAHMUT ARKADAŞIN KONUŞMASI

Daha sonra Arçelik'ten Salih Topçu söz aldı ve şunları söyledi: "Başkanımız birçok şeyden bahsediyor. Ama yaptığı anti-sosyalist çalışmalardan sözetmiyor. Baştemsilcilere hakaret edilmiştir." Topçu İGD'yi protesto ederek sözlerine son verdi.

Topuz Torçelik'ten baştemsilci Mahmut ise şöyle dedi: "DGM direnişi sırasında, olayların kızıştığı bir anda 4. Bölgeden bize telefon geldi. Telefonda Halit şöyle diyordu: 'Biraz sonra oraya jandarma gelecek. Ben senin için bir aylık ücretli izin alacağım için sen yakalanmadan ortadan kaybol.' Fakat biz kaçmadık. İşçi arkadaşlarla omuz omuza mücadele ettik. Sonunda gözaltına alındık. ASİS sendikasının 8 temsilcisi de bizimle birlikte idi. Bu halimizle biz adliyede 24 saat bekledik. Daha sonra ancak ikinci günde bölgeden yetkililer geldi. Bizimle konuşmadılar. Akşam ASİS'in 7 temsilcisi serbest bırakıldı. Diğeriyle biz Paşakapısını boyladık. Şimdi şunu soruyorum: O zaman bize niçin sahip çıkılmadı? Ayrıca başkan fabrika ilişkilerinde ayrım gözeterek çalıştı. Hep kendi adamlarını kayırdı."

Nasaş temsilcisi İbrahim Selçuk da Halit Erdem'i eleştirdi.

HAYMAK'TAN HAMZA KAYA: "MADEN - İŞ BİZİZ"

Haymak baştemsilcisi Hamza Kaya sözlerine şöyle başladı: "İşten atılan arkadaşlar grev yerine alınmazken, bu kansızlar İGD, İKD gibi kuruluşları demokratik kuruluş diye aldırıyorlar Bu yönetim değişince bu duruma da son verile-»

LOKAL SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİ İŞÇİLER KAZANDI

DEMİR DÖKÜM'DE REVİZYONİST HAKİMİYET SARSILIYOR

Maden-İş'e bağlı Türk Demir Döküm fabrikasında Lokal başkanı seçimi 19 Haziran pazar günü yapıldı. Seçimi devrimci işçiler kazandı. Söz alıp konuşan bazı arkadaşlar revizyonist temsilcileri eleştirdiler. Revizyonistler buna tahammül edemediler. Divan kurulu "eleştiriler isim verilmeden yapılsın" diyerek müdahale etti. Daha sonra revizyonistlerin işten attırdığı üç arkadaşın işe geri alınması için önerge verildi. Oylamada çoğunluk öneriyi kabul etti. Revizyonistler toplantıyı engellemek istediler, fakat başaramadılar. İşçiler tarafından susturuldular.

Revizyonist baştemsilci Turgut Alaağaç ağlamaklı bir şekilde konuşmaya başladı. "İş hayatımda ve sendikal mücadelemde en acılı günümü bugün yaşıyorum. Bana yapılan bu hücumlar, dışardan yönetilmekte olan bölücü grupların oyunudur" dedi. Turgut'un bu sözleri ortalığı karıştırdı. İşçiler Turgut'un konuşmasını kestiler.

Bu sırada İGD'nin fedaisi Yılmaz Kırlak yerinden kalkarak saldırıya geçmek istedi. Bir işçi arkadaştan tokadı yiyince yerine oturdu. İGD'liler bu durumu görünce seslerini çıkaramadılar. Toplantının sonunda seçim yapıldı. Seçimde revizyonistlerin işten attırdığı bir arkadaş aday gösterildi. Bu arkadaş 49 oyla kazandı.Revizyonistler seçimi kaybettiler.

Toplantı sırasında bir işçi arkadaş revizyonistlere şöyle dedi: "Siz bizim arkadaşlarımızı gereksiz yere ve 'maocu' damgası vurup işten attınız. Demir Döküm'de patronlar işçiyi çıkartamıyorlar, siz çıkartıyorsunuz. Doğru şeyler savunmak, işçilerin tam hakkını aramak maoculuksa, ben de maocuyum."

Lokal temsilci seçimi fabrikada sevinçle karşılandı. İşçiler şimdi daha aktif duruma geldiler. Herkes cesaretle istediği şeyi söyleyebiliyor, revizyonistlere karşı çıkabiliyor. İşçiler revizyonistlere karşı cephe almaya başladılar. Özgürlük mücadelesi yalnız faşistlere değil revizyonistlere karşı da veriliyor.

Demir Döküm'den devrimci bir işçi

HALKIN SESİ:HAFTALIK SİYASİ DERGİ/SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK/SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ: KLODFARER CADDESİ 38/1, DİVANYOLU-İSTANBUL/YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P.K.1103 KARAKÖY-İSTANBUL/BASKI: DAILY NEWS YAYIN İLANLARI: 200TL/GENEL DAĞITIM: TÜR-DA/ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELE İŞÇİ SINIFININ BURJUVAZİYE KARŞI MÜCADELESİDİR

Türk Demir Döküm fabrikasının "küçük patronu" Turgut Alağaç "hayatımın en acılı gününü yaşıyorum" derken, bütün revizyonist sendika ağalarının duygularına tercüman oluyordu. Demir Döküm'de İGD'li Yılmaz Kırlak'ı bir tokatta yerine oturtan işçi sınıfının demir bileği aynı günlerde Rus beşinci kolunun adamı Halit Erdem'i Maden-İş 4. Bölge Başkanlığından alaşağı etti. İşçi sınıfının bayram günleri revizyonistlerin yas günleridir.

Maden-İş 4. Bölge kongresi revizyonist sendika ağalarının işçi sınıfından korkmakta ne kadar haklı olduklarını ortaya koydu. Revizyonistlerin işçi sınıfı üzerinde kurmaya çalıştıkları sosyal-faşist sultanın işçi sınıfının gücü karşısında ne kadar çürük olduğu görüldü. Ne kendilerine köle yetiştirmek için düzenledikleri (A) tipi, (B) tipi ve (C) tipi eğitimler, ne yakın çevrelerine sendika ağalığının nimetlerinden dağıttıkları paylar, ne "işçi sınıfı disiplini" adını taktıkları sosyal-faşist zorbalıkları, ne işçilerin başına diktikleri İGD'li jandarmalar, ne de kendilerine karşı çıkanları "Ankara asfaltına atma" tehditleri, 4. Bölgede revizyonist zincirin kırılmasını önleyemedi.

Türk Demir Döküm'deki lokal seçimleri ve 4. Bölge kongresinde revizyonistlerin uğradıkları yenilgi, işçi sınıfımızın revizyonizme karşı ayağa kalktığını gösteriyor. İşçiler revizyonizmin işçi düşmanı, halk düşmanı, bağımsızlık ve devrim düşmanı yüzünü görüyor. Revizyonist sendika ağalarına indirilen tokat, bir Demir Döküm işçisinin dediği gibi fabrikada hürriyet havası yaratmıştır. İşçiler revizyonist saltanat karşısında kendi güçlerini görmüşlerdir.

Revizyonistler dillerinden düşürmedikleri "işçi sınıfı", "sosyal ilerleme" gibi sözlerin ne kadar sahte olduğunu, bizzat kendileri gösterdiler. Bunu işçilerin menfaatlerini patronlara satarak, her grevde, her direnişte işçileri arkadan hançerleyerek yaptılar. İşçilerin alın terinden çalarak İGD'li fedaileri besliyorlar, Rus sosyal-emperyalizminin reklamını yapmak için çıkardıkları Politika gazetesinin milyonlarca lira zararını işçilerin sendika aidatlarıyla kapatıyorlar.

İşçi sınıfı yıllardır iş güvenliği için mücadele ediyor. "Atılsın, çıkarılsın kelimelerine karşıyız" diyen işçiler, patronlara listeler sunarak işçi attıran revizyonist ağalardan nefret ediyor. Revizyonist ağalar işçi sınıfının dayanışmasını ve halkla birleşmesini önlemek için son MESS grevinde grev yerlerine girmeyi ziyaretçi kartına bağladılar. Bir yandan da buralara İGD'li beslemeleri doldurdular. İşte 4. Bölge kongresinde Mehmet Ertürkler, Halit Erdemler, Adem Karabaşlar bu sebeple yuhalandı. İşçi sendikalarını patronların karargahı haline getiren revizyonistler işçi sınıfının o gürlemesi karşısında dehşete kapıldılar.

Revizyonist ağalardan daha beter patron uşağı olamaz. Ancak onların suçu bundan ibaret değildir. Revizyonistler Rus sosyal-emperyalizminin beşinci koludur. Revizyonistlerin Türkiye'de bir dayanakları, ayaklarını bastıkları bir toprak yoktur. Onlar bütün güçlerini yurdumuza gözlerini diken Brejnev Yeni Çarlarından alıyorlar. Adamlarını "yaşasın Rusya" diye bağırtmaya kadar işi vardıran beşinci kol, işçi sınıfının tepesine tünemiş bir ajan şebekesinden ibarettir.

4. Bölge Kongresinde işçi sınıfı sadece revizyonist beşinci kola değil, aynı zamanda işçi sınıfı içinde revizyonizmin gücünü büyük gören düşüncelere de ağır bir darbe indirmiştir. Revizyonistlerin 20 bin kişiyi seferber ettiği, başını kaldırana sopayı vuracakları şeklinde propaganda yapanlar, işçi sınıfının cevherini görememektedirler. İşçi sınıfı revizyonistlerle birlikte böyle düşünceleri de yıkmaktadır.

Şu Türkiye'de tek meselesi Mao düşmanlığı olanların başında revizyonistler geliyor. Onlar bu konuda Türkeşlerle yarışıyorlar. Her ağızlarını açtıklarında devrim düşmanlığıyla söze başlamaktadırlar. Onlar şimdi bizzat kendilerinin büyüttükleri "maocu hayaletinin" dehşeti içindedirler. "Maoculuk işçi sınıfının menfaatlerini savunmak ve size karşı olmaksa, ben de maocuyum" diyen işçilerin sayısı hızla artıyor. İşçi sınıfı devrim düşmanlarının defterini dürmek için Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi silahına gittikçe daha sıkı sarılacaktır.

Evet, Ertürkler, Erdemler patron uşaklarıdır, işçi sınıfının kanını emerek palazlanmışlardır. Bunlar Brejnev Yeni Çarlarının yurdumuzdaki beşinci kollarıdır. İşçi sınıfının, halkın, bağımsızlığın ve devrimin can düşmanlarıdır. Bütün bu sebeplerle mutlaka yıkılmalıdırlar. Bunun yolu ise revizyonizme karşı mücadeledir. Sendika ağalarına karşı mücadele, ancak revizyonizme karşı mücadele şeklinde yürütülürse zafer kazanabilir. Revizyonizmi sosyalizmin bir çeşidi olarak görenler Ertürklerin değirmenine su taşımaktan başka bir şey yapamazlar. Revizyonizm bataklığı kurutulmadan Ertürklerin, Erdemlerin kökü kazınamaz. Revizyonizme karşı mücadele bir sınıf mücadelesidir. İşçi sınıfının burjuvaziye karşı mücadelesidir.

Halkın Sesi iki senedir Ertürklerle, Meriçlerle, Erdemlerle mücadele etmektedir. "Kıralım revizyonist zinciri" dediğimiz zaman, mahkemeye koşan revizyonistler bu işin nasıl olacağını Maden-İş 4. Bölge kongresine bakarak öğrenebilirler. Revizyonizmi yıkacak olan işçi sınıfının gücüdür. Revizyonizme karşı işçi sınıfını seferber eden ve en geniş birliği sağlayan bir mücadele mutlaka zafer kazanacaktır.

HALKIN SESİ

cek. İGD, İKD vs. değil, işten atılan arkadaşlarımız ve işçiler grevleri ziyaret edebilecek."

Bu sırada Hamza Kaya'dan sözlerini geri alması istendi. Hamza Kaya konuşmasını şöyle sürdürdü: "Sendika genel başkan vekili sözlerini geri almıyor da, ben mi geri alacağım? Söyle - diklerim doğrudur. Yalnız 'bu kansızlar' sözünü geri alıyorum. Maden-İş biziz. Biz 'atılsın', 'çıkarılsın' kelimesine karşıyız."

Mehmet Ertürk yine söze karıştı ve şöyle dedi: "Grevleri maocular, goşistler, bozguncular dışında herkes ziyaret edebilir. Ziyaretleri biz yasakladık. Bölgeye yetkiyi biz verdik. Seçimden sonra başkanlığa kim gelirse gelsin, kendi başına iş yapamaz. Biz emir veririz. İGD, İKD elbette grevleri ziyaret edebilir." Mehmet Ertürk'ün bu sözleri de protestolarla karşılandı.

YİĞİT DEVRİMCİLERİ VE GREVCİLERİ HARCAYANLAR

Presiz'den bir delege ise, yine Halit Erdem'i suçlayan bir konuşma yaptı ve şöyle dedi: "Halit Erdem yiğit devrimcileri, grevcileri harcamıştır. Başkan işten atılanları hiç kaale almamıştır."

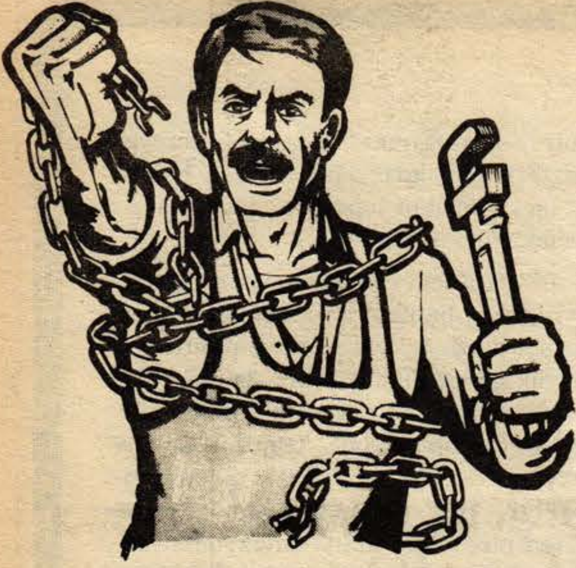
Bu sırada bir delege revizyonist fikirleri savundu. İşçiler bu konuşmayı şiddetle protesto ettiler. Salonda "yuh" sesleri ve "sen şefin arabasını yıkamadın mı?", devrimciliği senden mi öğreneceğiz?", "senin gibi sosyalist yerin dibine batsın", "in aşağı" sözleri yükseldi.

Son olarak konuşan revizyonist Adem Karabaş, Halit Erdem'i işçilere acındırmaya çalıştı. İşçiler Adem Karabaş'ın konuşmasını şiddetle protesto ettiler. 4. Bölgenin revizyonist yöneticilerine duydukları nefreti dile getirdiler. Karabaş, protestolar ve "yuh" sesleri arasında şunları söylemeye çalıştı: "Arkadaşlar, arkadaşımız kardeşimiz Halit hakkında işverenlerin açtığı altı tane dava var. Maocular, bozguncular sendikayı ele geçirmek istiyorlar. Halit kardeşimiz..." İşçiler Karabaş'ı daha fazla konuşturmadılar. "Kardeşin batsın", "sen devrimci misin?" sözleriyle susturdular.

Halit Erdem eleştirilere cevap vermeye çalıştı. Bir ara salonun dışında bekleyen işçiler için "aşağıda slogan atanlar, bozguncuların yandaşlarıdır" dedi. Halit Erdem bu sözler üzerine tekrar yuhlandı. İşçiler, "bozguncu sensin" diye bağırdılar.

Üç tur halinde yapılan oylamada Halit Erdem devrildi ve Hasan Kahraman 4. Bölge başkanı seçildi. Yeni bölge yönetim kurulu ise, Hamza Kaya, Salih Topçu, Mahmut Karakış ve M. Ali Albay'dan meydana geldi.

Böylece revizyonist zincir Maden-İş 4. Bölgede kırılmış bulunuyor. Bu kongrede işçiler sadece Halit Erdem'e değil, bütün revizyonist sendikacılara karşı nefretlerini dile getirdiler. DİSK içindeki Rus beşinci kolunun elebaşısı Mehmet Ertürk'ü protesto ettiler. İşçi sınıfımız DİSK içindeki revizyonist kliğin kökünü mutlaka kazıyacaktır.

ASİS Genel Kurulu'n DİSK içindeki reviz mahkum edildi

DİSK'e bağlı ASİS (Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası) 3. Olağan Genel Kurulu 26 Haziran günü Ankara'da yapıldı. Kongrede delegelerin hemen hepsi yaptıkları konuşmalarda DİSK içindeki revizyonist yöneticilerin işçi düşmanı tutumunu mahkum ettiler. İşçiler sendikalarına sahip çıktıkları takdirde revizyonistlerin mutlaka devrileceği sonucuna vardılar.

Genel Kurulda dağıtılan kongre raporunda ASİS'in sayılamayacak kadar çok zorluklarla karşı karşıya kaldığı belirtilerek, "DİSK yönetiminin ve patronların yıkıcı çabalarının başarıya ulaşmadığı" açıklanıyor. ASİS'in kuruluşundan beri bir yandan faşist Ağaç-İş sendikasının saldırılarını püskürtmek zorunda kaldığı; diğer yandan ise DİSK yönetiminin mücadeleyi kırma çabalarına karşı durması gerektiği açıklanıyor.

DİSK içine yuvalanan revizyonistler ELKA'da işçilerin yürüttüğü başarılı grevi bundan bir sene önce kırmışlardı. ASİS, ELKA'da işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılmasını istemişti. Patron bu talebi kabul etmeyince işçiler greve gitmişlerdi. Bu talebe sadece patron karşı çıkmadı. İşçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılması revizyonist ağaları da tehdit ediyordu. Bu sebeple revizyonistler grevci işçilere yardım etmediler. Daha sonra ise, grev kırıcıların elebaşısı revizyonist Mehmet Ertürk dışarıdan getirdiği kimseleri çalıştırarak grevi kırdı.

Revizyonistler ELKA grevinden sonra da ASİS'e saldırılarını sürdürdüler. Önce ELKA grevi nedeniyle ASİS'i kendilerine 2 milyon liraya yakın borçlu göstererek ASİS'in gelirlerine haciz koydurdular. Bugüne kadar da haczi kaldırmış değiller. Revizyonistler bununla da kalmadılar. İGD'li beslemelere ASİS'in karşısında gene ağaç iş kolunda bir sendika kurdurdular. İzmir'de kurulan Ağan-Sen adlı bu besleme sendikaya DİSK in İzmir Bölge Temsilciliğinde yer verildi. Böylece revizyonistler ASİS'i yıkarak onun yerine bu sendikayı geçirmeyi planlıyorlardı. Ancak bu çabaları başarıya ulaşamadı. İşçilerin kararlı tepkisi sonucu bu besleme sendikayı savunamaz duruma düştüler.

Gamsen kongresinde revizyonist oyunlar

28 Mayıs günü Garanti Bankası işçilerinin sendikası olan Gamsen Sendikasının genel kurulu Ankara'da yapıldı. DİSK'e bağlı Gamsen Sendikasının içindeki revizyonist ağalara karşı yurtsever muhalefet sesini yükseltti. Daha toplantı açıldığında üst kurul seçimlerini Anadolu şubelerinden gelen yurtsever delegelerin kazanacağı belli oldu. Genel Yönetim Kurulu üyesi Armağan Akpınar delegelere şöyle bir teklif sundu: "Seçilecek 76 delegeyi her şubeden birer kişi alarak, kalanını ise Ankara merkez şubesinden tamam layalım." Böylece muhalefetin seçimleri kazanması engellenecek ve Genel Merkezin 25-30 kadar adamı tekrar yönetime gelmiş olacaktı. Muhalefet grubu böyle bir pazarlığı reddederek, seçimlerin yapılmasında ısrar etti.

Delegelerin büyük bir çoğunluğunun talebi olduğu için yönetim de seçimi kabul etmek zorunda kaldı. Muhalefet seçimlerden birliğini koruyarak çıktı. Seçim sonuçlarının bir-iki gün sonra bildirileceği açıklandıktan sonra toplantı sona erdi.

Aradan bir ay geçmesine rağmen delegelere hala seçim sonuçları bildirilmedi. Önümüzdeki günlerde Garanti Bankası işçilerinin toplu sözleşme görüşmeleri başlayacaktır. Yönetimin bütün amacı toplu sözleşme görüşmelerine bir an önce başlamak ve muhalefetin delegelerinin bu konuda söz sahibi olmasını engellemektir.

Dergimize mektup yazan Garanti Bankası Diyarbakır Şubesi işçileri şöyle diyorlar:

"Sendikacılar gözümüzü boyamak için bir anket düzenlediler. Bu anket kendi istedikleri şekilde sözleşme imzalayabilmek için yaptıkları bir oyundur. Sözleşmeyi imzaladıktan sonra 'doldurduğunuz anketin ortalamasını alarak hareket ettik ve bu hakları aldık' diyeceklerdir. Tek bir yumruk gibi birleşelim ve gasbedilmiş haklarımızı almak için mücadele edelim."

GELECEK SAYIMIZDA:

YENİ ANAYASADA YANSIYAN SOVYETLER BİRLİĞİ:

TEKELCİ BÜROKRAT BURJUVAZİNİN FAŞİST, EMPERYALİST DİKTATÖRLÜĞÜ

GREVCİ TEMSA İŞÇİLERİYLE KONUŞMA

Adana'da bulunan Hacı Ömer Holding'e bağlı TEMSA fabrikasının grevci işçileriyle arkadaşlarımızın yaptığı röportajı sunuyoruz.

İşçiler 10 Hazirandan beri grevde. Ücret artışı ve diğer sosyal haklar üzerine anlaşmazlık çıktığı için işçiler greve karar vermişler. Bağlı bulundukları Türk Metal-İş Sendikasının Adana Bölge Teşkilatı grevi desteklememiş ve sendika başkanı grevi engellemeye çalışmış. Greve personel dışında 210 işçi katılıyor. İşçiler, " sendika hiç yardım yapmasa bile grevi kararlılıkla sürdüreceklerini" söylediler. Grev günlerini nasıl geçirdiklerini sorduk. Şöyle cevapladılar:

"Bütün sendikalardan ve emekçi arkadaşlarımızdan destek bekliyoruz. Grev yerine pek fazla uğrayan olmuyor. Sizler gelince çok memnun olduk."

İşçiler bize patronun ve jandarmanı tutumu hakkında şunları söylediler:

"İşverenler kendi lehlerine mahkemeden tek taraflı bir karar çıkartmışlar. Bu karara dayanarak jandarmanın muhafızlığında işyerine girdi ve evrak ve projelerini aldı. Biz itiraz edince jandarma küfür ederek bize saldırdı."

İşçilere Türk-İş ve DİSK hakkındaki düşüncelerini sorduk:

"Çoğunluğumuz şunu öğrenmiş durumdayız: DİSK'e geçmek de bir kurtuluş yolu olmayıp, aksine daha zor şartlarla karşılaşacağımızdan kuşkumuz yok, biz iki konfederasyonun da başında bulunan ağaları yıkıp ondan sonra tüm işçilerin temelden birliğini savunuyoruz."

İşçiler, "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasına imza verdiler ve bağımsızlık konusunda şunları söylediler:

"Yurdumuz üzerinde Amerika ve Rusya'nın her türlü tahakkümüne karşıyız. İkti dardan bu anlaşmayı imzalamamasını istiyoruz."

İşçiler tüm işkenceci ve katillerden hesap sorulmasını istediklerini belirterek , "fakat en iyi adaleti bizim çelik kollarımız uygular, çünkü en çok acı çeken bizler olduk. " dediler. Ayrılacağımız sırada işçiler, şunları da yazmamızı istediler: "Bizler ayrıca 17'nci maddenin kaldırılmasını istiyoruz. Dayanışma grevini yasallaştıran kanunun çıkmasını, 141 ve 142. maddelerin kalkmasını istiyoruz."

da

onistler

ASİS'in Genel Kurulunda bütün delegeler ... bu meselelere değinerek DİSK'teki revizyonist yöneticilerin işçi düşmanı yüzünü sergilediler. Tartışmalar sonucu meselenin DİSK yöneticileri ile ASİS yöneticileri arasındaki kişisel bir çatışma olmadığı, sorunun bir sınıf mücadelesi sorunu olduğu belirtildi. DİSK yöneticilerinin işlerine gelmeyen fikirlere ambargo koymaya çalışmaları mahkum edilerek, işçilerin sendikalarına sahip çıkması gereği ortaya kondu. DİSK'i revizyonistlere bırakmamak gerektiği, bunların sallandığı ve işçilerin kararlı mücadeleleri sonucu mutlaka yıkılacakları belirtildi.

Kongre sonucu alınan kararlarda ASİS'in devrimci sendikacılığı sürdüreceği, kadın ve çocuk işçilerin haklarını korumak için de çalışacağı ve işçilerin zararına olan bürokratik sendikacılığa karşı mücadele edileceği belirtildi.

Yapılan seçimlerde Cenan Bıçakçı yeniden genel başkanlığa seçildi. Genel sekreterliğe Rıfat Kendirli, genel saymanlığa ise Hikmet Esen getirildi.

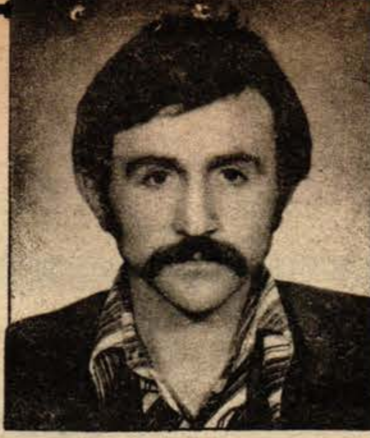
HİKMET ASLAN 300 PROFİLO İŞÇİSİNİ SÜRDÜRDÜ

Profilo'nun Çerkezköy'de Peg ve Pemko isimli iki fabrikası vardır. Bizler Mecidiyeköy'deki Profilo fabrikasına Çerkezköy işçileri olarak alındık. Profilo'da grev başlamadan önce toplu sözleşmemiz imzalandı. Profilo'da grev başlayınca mücadeleyi desteklemek için 300 kişi greve katıldık. Profilo'daki arkadaşlar bunu sevinçle karşıladılar. ve dayanışmamızın bozulmaması için bizim Mecidiyeköy'de kalmamızı istediler. Çerkezköy ve Mecidiyeköy'deki fabrikaların işçilerinin birliğini gören Maden-İş 6. Bölge başkanı Hikmet Aslan bizi de yeni toplu sözleşmenin kapsamına alacaklarını söyledi.

Hikmet Aslan ve onun adamları olan baş temsilci Hasan ve temsilci Salih gizlice patronla anlaşarak bizi fabrikadan çıkartmak istediler. 300 Çerkezköy işçisinin evlerine mektup gönderen patron hemen işbaşı yapmamızı, yoksa Çerkezköy'e gönderileceğimizi bildirdi. Bunları kabul etmezsek, işten atacağı tehdidinde bulundu. Bunun üzerine bütün Çerkezköy işçileri Profilo'da bir toplantı yaptık. Toplantıda baş temsilci Hasan bir otobüs tutarak bizleri Çerkezköy'e gönderecekleri söyledi. Bütün işçi arkadaşlar onun bu sözlerine karşı çıktılar. Bir arkadaşımız hesap sorunca, baş temsilci Hasan "sana beş dakika müsaade, hemen burayı terk et" dedi. Çerkezköy işçileri "aramızdan kimseyi göndermeyiz" deyince, revizyonistler salona İGD'lileri doldurmaya başladılar. Daha sonra salondan çıkarılmak istenen arkadaşlarımız bir kahveden Hikmet Aslan'ın adamlarının saldırısına uğradı.

Ertesi gün Çerkezköy'e gitmek üzere Topkapı'da toplandık. Hikmet Aslan bir İGD'liyi Pemko'ya temsilci olarak tayin etmiş. Revizyonistlerin amacı Ramazan adlı bu İGD'liyi 24. Bölge başkanı yapmaktır. Fakat biz şimdiden şunu söyleyelim: Bu Rus uşağının başkan seçilmesine izin vermeyeceğiz.

Profilo Çerkezköy İşçileri

Ağa beslemesi MHP'liler köylü arkadaşımız Mithat Sivri'yi katlettiler

Polatlı'nın Beylikköprü köyünde, ağalara karşı toprak mücadelesinde en önde yer alan devrimci köylü Mithat Sivri Kazım Bıyıkoğlu ve Yavuz Sakarya adlı toprak ağalarının kiralık katiller tarafından 25 Haziran gecesi köyde öldürüldü. Mithat Sivri'ye pusu kuran MHP'li kiralık katiller arkadaşımızı bir av tüfeği ile şehit ettiler. Beş katil yakalandığı halde, daha sonra dördü salıverildi.

Olayla ilgili bilgi almak için Beylikköprü'ye gittik. Köyün bekçisi olayın tek tanığı. Şunları anlattı: "Ben o gece saat 12'yi çeyrek geçe eve doğru gidiyordum. O sırada birisinin elinde fenerle ilerlediğini gördüm. Tam ona doğru gidiyordum ki, birden bir silah patladı. Birisinin 'Yaktı beni yörükler' diye bağırdığını duydum. Karakola gidip haber verdim. Oradan jandarmalarla gidip baktık ki bizim Mithat yerde yatıyor. Arkasından bir kurşun girmiş. Oracıkta ölmüş.

Bu işte ağaların parmağı var."

Köyde herkesin içi kan ağlıyordu. Hepsi de faşistlere hınçlıydı. Köylüler şunları anlattılar:

"Bizim köyümüzde yıllardır toprak meselesi vardır. Çoğumuzun toprağı kendine yetmiyor. Oysa burada hazinenin arazileri var. Hepsini de ağalar eker. Onlar otuz senedir hükümetle, jandarmayla birlik halinde bu toprakları ektiler. Yıllardır biz de buradan bir hak elde etmek için çalışırız. 1975 yılında bütün köylü birlik olup bu toprakları ektik. Mithat da o zaman bu harekete katıldı. O da yoksul, hiç toprağı olmayan bir köylüdür. Biz o zaman ektik toprakları jandarma geldi. Ona karşı direndik. Hapse attılar. Ona rağmen bu davadan vazgeçmedik. Ağalar bizim kararlı olduğumuzu görünce başka hayinlikler düşündüler. İlk olarak buraya 17 yörük ailesini "işçi" adı altında getirdiler. Ağa Yavuz Sakarya'nın amacı, yörükleri köylülere saldırtmaktı. Mithat'ı öldürenler de bu ailelerin içinden. Daha sonra ağalar Konya'nın, Yozgat'ın köylerinden de yeni yörük aileleri getirdiler. Bu işin başını da Yavuz Sakarya ile Kazım Bıyıkoğlu çekti. Yavuz Sakarya bu sene MHP'den milletvekili adayıydı. Yörüklerin bir kısmını MHP'ye hizmet etmek için kullandı.

"Biz iki senedir yörüklere şunu söylüyoruz: Ağanın hizmetinde köylüye zarar vermeyin. Köylüyle karşı karşıya gelmeyin. Ama onların bazıları iflah olmaz. Bunlar faşistlere hizmet ediyorlar. Mesela Ali Karlıdağ, Salim Deveci böyle. Ama yörüklerin içinde öyleleri de var ki 'Biz buraya adam vurmaya gelmedik' deyip mem leketlerine döndüler. Ağalar nasıl bizi eziyorlarsa onları da eziyorlar. Niye birbirimize düşelim? Mithat'ın katili olarak beş kişi yakalandı. Bunlardan Yunus Say, Mehmet Tipi, Osman Gül, Kerim Çetin MHP'nin militanları!"

Köyün muhtarı ise bize şunları anlattı:

"Mithat'ı öldürtenler Kazım Bıyıkoğlu ile Yavuz Sakarya. Bu ağaların köydeki evlerinde MHP'liler oturuyor. Bir ay önce Yavuz Sakarya'nın evinden bunların evine gidip gelen bir adaba MHP'nin önünde içinde 2600 mermi ile yakalandı. Buna rağmen bu meselenin üstüne gidilmedi. Ben Yavuz Sakarya'nın MHP'ye silah taşıdığını düşünüyorum. Gene o taksinin içindeki bir defterde şifreli bir şekilde şöyle yazılar vardı: Şu ağaya 15.000 liralık pirinç, öbürüne 20.000 liralık yağ. ...vs. Bunlar ne demek oluyor? Bir gün şehirde lokantada yemek yerken Mithat'ı öldüren katillerin birkaçı bana durup dururken saldırdılar. Gene Kazım Bıyıkoğlu cinayetten üç gün önce benim önümde 'bu köyde mutlaka kan akacak' dedi. Şimdi ben bunları suçlamayayım da. kimi suçlayayım?

Mithat'ın babası ise şöyle anlattı:

"Bir gün oğlumu vuran adamlardan biri geldi. Bana 'Senin oğlun ileri gidiyor, onun kulağını çek' dedi. Mithat'ın aklı her şeye eriyordu. Herkese bizim toprak derdimizi anlatıyordu. Ben de miryolunda işçiyim. Köyde onunda,benim de hiç düşmanımız yoktu. Köylü Mithat'ı severdi. Ağaların tembihi olmasa, gidip kim vuracak benim oğlumu? Bu katillerden de ağalardan da hesap sorulsun."

Arkadaşları da Mithat hakkında şunları söylediler:

"Mithat daha lisedeyken devrimci fikirlere yakınlık duyardı. Devrimci yayınları okur, onları köyüne götürürdü. Toprak mücadelesi başladığında bu mücadeleye katıldı. 1975'deki işgalde tarlaya ilk giren üç traktörden birini Mithat sürüyordu. Mithat toprak meselesinin ne mahkemelerle, ne dilekçelerle, ne de reformla çözülebileceğine inanmıyordu. "Tek bir yol var, o da köylünün mücadelesi" diyordu. Bağımsızlığımızı kazanmanın yolunun da halkın mücadelesinden geçtiğini söylerdi. İki süper devlete karşı mücadele bayrakları açıldığında, 1975 yazında Ankara'daki bağımsızlık mitingine katıldı. Köyde devrimci fikirlerin yayılması için çalıştı. Seçimler sırasında Halkın Sesi'ni, seçim broşürünü ve seçim afişlerini köye ulaştırdı."

Pazar günü Mithat'ın ölümünü haber alan 100 kadar devrimci Polatlı'dan Beylikköprü'ye gittiler. Köyde de kadınlı erkekli 400 kişi toplanmıştı. Cenaze törenine jandarma engel olmak istedi. Bunun üzerine köylüler kadın erkek jandarmaya karşı çıktılar.

Halk Mithat'ın cenazesini omuzlarda taşıdı. Cenaze töreni devrimci arkadaşımızın anısına yapılan saygı duruşuyla sona erdi.

Türkeş'in komandoları proleter devrimci savaşcı İsmet Kılınç'ı şehit etti

Proleter devrimci savaşçı İsmet Kılınç faşistler tarafından şehit edildi. 24 Haziran 1977 günü Tariş'e yerleştirilmiş olan MHP'li komandolar İzmir'in Şemikler semtine gelerek halka korku vermek istediler. Faşistlerin geldiğini gören halk bir kahvede toplandı. Bunun üzerine polis kahvedeki halka coplarla saldırıya geçti. Bu arada çevrede pusu kurmuş olan faşistler devrimci arkadaşımız İsmet Kılınç'ı bıçaklayarak şehit ettiler. Daha sonra Karşıyaka'da 1000 kişinin katıldığı bir cenaze töreni düzenlendi. İsmet'i omuzları üzerinde taşıyan halk "İsmetler Ölmez", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Katil Türkeş", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganlarını bağırdı.

İsmet Kılınç, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine inanan ve Aydınlık'ın proleter devrimci yolunda mücadele eden bir devrimciydi. O, iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesinde, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelede halkımızla omuz omuzaydı.

Haşhaş alım zamanı yaklaşıyor. Üreticiler her yıl olduğu gibi bu yıl da binbir şıkıntı içindedir. Aşağıda haşhaş üreticilerinin durumunu ve taleplerini ele alan bir yazıyı okuyucularımıza sunuyoruz.

HAŞHAŞ EKİMİN

Haşhaş üreticisi bir yıl önce başladı çalışmaya. İki defa sürdü tarlayı. Üçüncüde ekti. Kış geldi don vurdu, götürdü yarısını. Yüreğinden bir parça, ekmeğinden bir parça götürdü köylünün. İlkbaharda yeşerdi tarlalar. Umutlar yeşerdi. Kadın,kız, çoluk, çocuk çapayı aldı ele girdi tarlaya. Bir bahar böyle geçti. Ömürlerden bir bahar. Eller nasır bağladı. Dudaklar çatladı çapa tarlasında. Sonra yaz geldi. Boy verdi, çiçek açtı haşhaş. Beyazı, moru, pembesi. Lale bahçesine döndü Anadolunun bozkırları. Süslendi ovalar, bağlar, bahçeler. Yeşile,beyaza, mora büründü, giyindi kuşandı tarlalar.

Köylünün bir yıllık alın teri, umududur bu. Çocuğunun defter kalem parası, oğlunun asker harçlığı, kızının gelinliğidir. Umutlar kurulur bu yılki haşhaş üzerine. Haşhaş'ın hasat hasat mevsimi geldi. Şimdi kozalar kırılıyor. Önümüzdeki ay satım başlar. Acaba yüzü gülecek mi üreticinin? Geçen yıl ucuza gitti haşhaş. "Bu yıl kaç olur baş fiyat? Gene geçen yıl gibi eziyet çekecek miyiz haşhaş tesliminde?" Haşhaş üreticisi köylünün derdi, düşüncesi budur şimdi.

Çok iktidar geldi geçti haşhaşda çile bitmedi

Haşhaş tamamen el emeğine dayanan,ekmesi, yetiştirmesi, satması zahmetli bir üründür. Tohumundan yağ elde edilir.Haşhaş yağı, zeytin yağından daha lezzetli ve besleyicidir. Kapçığından da afyon elde edilir. Bazı yörelerde haşhaştan ekmek yapılır. Afyondan elde edilen alkolaitler ilaç sanayiinin temel ham maddelerindendir.Gene haşhaş tohumu boya sanayiinde kullanılır. Kısacası kıymetli bir üründür. Ama haşhaş üreticisi yoksuldur. Yıllardır devletin baskısı altında ezilir.Kendi toprağını dilediği gibi ekemez. Amerika karışır, jandarma,polis karışır.

"Sınırlı ekim izni çıktı. Fakat öyle güçlükler getirdiler ki, insanı canından bezdiriyor. Önce 'haşhaş ekmek istiyoruz' diye bir dilekçe veriyoruz.Dilekçeyi inceleyip tarlayı gördükten sonra haşhaş ekim ruhsatı veriyorlar. Haşhaş yetişince saha kontrolu başlıyor. Gelip ölçüp biçiyorlar. Beş dekardan fazla olmayacak. İki metre, beş metre fazla çıktı diye sürdürüyorlar tarlayı. Bir de kaçakçılık yapıyor diye mahkemeye veriyorlar. Hapis cezası, para cezası. Yetiştirdiğin ürünü teslim etmek de ayrı bir dert. Tek alıcısı vardır: Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO). Günlerce sıra beklersin. Çuvallar götürürsün. Tekrar yere döktürüp ezdirirler. Tekrar çuvala doldur, tekrar kaldır indir. Eziyet ediyorlar. Aldığın da doğru dürüst para olsa gene neyse. Anlıyacağın bize eziyet ede ede haşhaş ekmekten caydırmaya çalışıyorlar." Böyle diyordu haşhaş üreticileri.

Haşhaş üreticileri Amerikan emperyalistlerine ve 12 Mart faşitlerine karşı mücadele etti

Haşhaş üreticileri, yasaklamaya ve Amerikan baskısına karşı 1969'dan itibaren mücadele etti. ABD ve işbirlikçileri ilk önce 1969'larda haşhaş üretimini denetimleri altına almaya çalıştılar. Bu amaçla haşhaş ekilen tarlaları dolaşmaya başladılar. Fakat halkın nefretiyle karşılaştılar. Buna karşı ilk ses, 1969'da Çivril'de yapılan Büyük Afyon Mitinginde yükseldi.

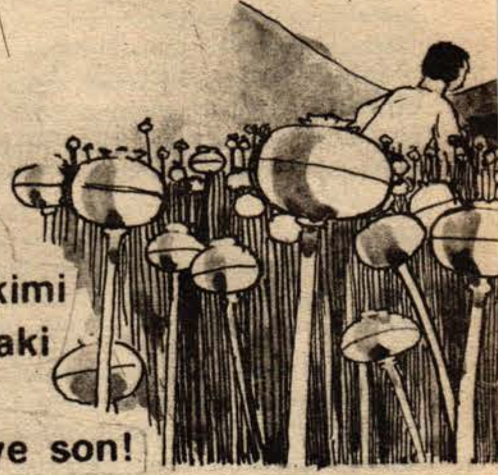
1970-71 yıllarında da mücadele devam etti. Amerikan emperyalistlerinin baskısıyla 12 Mart faşistleri haşhaşı yasakladılar. Geçimini haşhaşla sağlayan binlerce aile açlığa ve sefalete itildi. Amerikan emperyalistleri haşhaş tarlalarını bombalamakla tehdit edecek kadar ileri gittiler. 1971 yılı ürünü, traktörlerle zorla sürdürüldü. Jandarma ve komando, dipçikle yürüdü köylünün üstüne. Köylüler kadın kız, yaşlı genç karşı koydular. Traktörlerin önüne yattılar.

1973 seçim mitinglerinde haşhaş üreticileri Amerikan baskısını protesto ederek çıktılar meydanlara. Bütün halkımızın ve haşhaş üreticilerinin 12 Mart faşistlerine ve ABD emperyalistlerine karşı verdiği mücadele sonucu 1973 yılından itibaren haşhaş üretimi sınırlı olarak serbest bırakıldı.

Bugün halen Denizli, Afyon, Uşak, İsparta, Kütahya ve Konya'da sınırlı haşhaş ekimi yapılıyor. Bu yedi ilimizde köylümüzün başlıca gelir kaynağı haşhaştır. "Haşhaşı ekmesek, bu topraklarda arpa ve buğdaydan başka ne yetişir ki?Ekmesek aç kalırız. Haşhaş bizim canımız" diyor, köylülerimiz. Haşhaşın Türkiye tarımında önemli bir yeri vardır. Bu milyonlarca köylünün can alıcı bir sorunudur.

Haşhas üreticileri diyorki:

- Türkiye halkı kendi toprağında ne ekeceğine kendisi karar verir
- Sınırsız haşhaş ekimi
- Ekimde ve satımdaki baskılara son!
- Haşhaşta sömürüye son!

Türkiye halkı kendi toprağında ne ekeceğine kendisi karar verir

Amerikan emperyalistleri "Amerikan gençliği zehirleniyor" gerekçesiyle haşhaşı yasaklattılar. Şimdiki sınırlama da yine bu sebepten devam ediyor. Binlerce üretici ailesi işte böyle saçma bir gerekçeyle sefalete mahkum edildi. Türkiye'deki haşhaşla Amerikan gençliğinin ne ilgisi vardır? Haşhaş sadece Türkiye'de değil,dünyanın birçok ülkesinde yetişiyor. Her ülke kendi halkının sağlığını korumaktan kendisi sorumludur. Amerikan toplumundaki çürümüşlüğün ve yozlaşmanın sorumlusu, bizzat Amerikan emperyalizmidir. Türkiye toprağında neyin ve ne kadar ekilip, biçileceğine sadece Türkiye halkı karar verebilir. Ekimde sınırlamaya son verilmelidir.

Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçileri haşhaşı yasakladıktan sonra, köylülere tazminat ödeyeceklerini vaadederek onları avutmaya kalktılar. Bir yandan baskı ve tehdit, diğer yandan tazminat ödeme palavraları. Oysa bunun da yalan olduğu görüldü. Örneğin, Denizli'nin Çivril ilçesinde ve köylerinde 6000 aile geçimini haşhaştan sağlar. Bunlardan ancak 500 kişi tazminat alabildi. O da ortalama 500 lirayı geçmiyor. Haşhaş üreticileri şöyle diyor: "köylü aç kalmış Amerika ve uşaklarının umurunda mı? Ama ne şeytanı gör, ne salavat getir derler. Ne bize karışsınlar, ne de tazminat versinler. İstemiyoruz."

Sınırsız haşhaş ekimi

Eskiden haşhaşta sınırlama diye birşey yoktu. Şimdi 5 dekardan fazla ekmek yasak. Ekim ruhsata tabidir. İki parçadan fazla yere ruhsat vermezler. En fazla iki ayrı yerde 5 dekarı dolduracak toprağın yoksa, 5 dekar da ekemezsin. İşte böyle bağlıdır elimiz kolumuz. Sınırlı ekimin getirdiği birinci güçlük budur.

İkincisi, haşhaş ekmek isteyen köylü TMO'ya bir dilekçe vererek ekim izni ister. Dilekçe kontrol edilip yeri incelendikten sonra ikinci bir müracaatla ekim izin belgesi alır.

Daha sonra haşhaş yetiştiği bir sırada saha kontrolü başlar. Ekili alan ölçülür. Fazla gelince yetişmiş ürünü bozdururlar. Bununla da yetinmezler. "1 metre, 2 metre fazla çıktı kaçakçılık yapıyor" diyerek mahkemeye verirler. Soruşturması uçak rüşvetçilerininki gibi uzun sürmez. Hemen basarlar cezayı. Örneğin, geçen yıl Çivril'de 800 aile bu yüzden mahkemeye verildi ve çoğu para cezasına çarptırıldı.

Aslında kaçakçılık diye birşey söz konusu değildir. Köylü dekar hesabıyla, metreyle ölçerek ekmez tarlayı. O dekarı es

E SINIRLAMA KALDIRILSIN!

ÇİVRİL'DEN PROLETER DEVRİMCİLER

ki bildiği dönüm hesabına uydurur. "Benim tarlam şu kadardır, bu da şu dekara denktir diyerek ekimi yapar. Metreye vurulunca bu hesap tutmaz. Bazen eksik gelir bazen de fazla. Eksik gelirse birşey yok. Ama iki metre, beş metre, bir evlek fazla gelirse basarlar cezayı kaçakçılıktan. Mobilyacılar, suntacılar 20 milyonu birden yer. Adamlar Amerikan uçak şirketinden 13 milyon rüşvet alır. Bunlar ceza görmezler.. Ama haşhaş üreticisi üç metre fazla ekti mi, "Adalet" yapışır yakasına.

Sınırlı ekimin getirdiği diğer bir güçlük ise şudur: Ruhsat verilirken araziden alınacak ürün için tahmini bir kilo tesbit edilir. Bazen yıl kurak gider ürün olmaz. Bazen don olur, tarla yarı yarıya boş kalır. Tahmin edilen miktara yetişemeyince, bunun kaçakçılıktan olmadığını ispat etmek zorundadır üreticiler. Bütün bu dilekçe verme, ruhsat alma, saha kontrolü gibi işler köylünün günlerce TMO kapısında sürünmesi, tarlada gelecek eksperleri beklemesi demektir ve köylüyü bezdirmektir.

Bir başka eziyet: Kozanın tek tek kestirilmesi

Haşhaş yasağından önce, koza yaşken çizilir ve afyon sakızı elde edilirdi. O zaman sakız satılırdı. Geriye kalan koza evlerde kırılır, tohumu alındıktan sonra yakacak olarak kullanılırdı. Şimdi bunlar kalktı. Artık yaş koza çizilmiyor. Koza çizilmeden kontrol altında tarlada kuruyor. Sonra kırım izni ile kırılıyor. Tarladan kırılan bu koza bıçakla ortasından tek tek muntazam bir şekilde kesiliyor. Böylece tohum alındıktan sonra, haşhaş sakızı yerine TMO'ya bu kapçıkları satılıyor.

Köylüye bıçakla tek tek kestirilen bu kapçık TMO tarafından yere döktürülüyor ve köylünün gözü önünde ezdiriliyor. Madem ki bu kapçıklar Ofise götürüldüğü zaman traktörle ezdirilerek alınacak, günlerce köylüyü uğraştırmanın ne anlamı vardır?

Hammaliye parası adı altında bir soygun

Geçen yıl Çivril'de ofis kozayı ezdirme, tekrar çuvallama, kantarlama ve depoya taşıma işlerini bir müteahhite verdi. Bunun için de üreticiden kilo başına 23 kuruş para kesti. Üstelik gene hamallığını köylü kendisi yaptı. Çünkü müteahhit bu iş için 7-8 işçi tuttu. Ofise günde 30-40 ton mal geliyordu. Bu malı bu kadar işçiyle yapmak imkansızdı. Köylü beklememek için hem para verdi, hem de işi kendisi yaptı. Bu işten müteahhit bir ayda net 200 bin lira kazanmıştır.

Kapçık satmak bir eziyet olmaktan çıkmalıdır

Ofise kapçık teslim etmek bir eziyettir. Günlerce sıra bekliyor köylü. Bu yüzden tefecinin eline düşüyor borçlanıyor. Geçen yıl Ekim ayına kadar bekleyenler olmuştur. Bunun sebebi şudur: TMO, bir şubesinde bulunan az sayıda memurla yürütüyor alım işini. Gene satımde kapçığın birkaç defa dökülüp toplattırılması gibi güçlükler kaldırılmalı.

Kalite tesbitinde üretici temsilcileri de bulunmalıdır

Haşhaşın kalitesini TMO eksperleri tespit ediyor. Tespitler adaletsiz yapılıyor. Bazen yanyana tarlalarda aynı dönemde ekilmiş ve yetişmiş ürünler arasına bile 4-5 liralık fark oluyor. Bu kadar bir fark nasıl ortaya çıkıyor? Biz istiyoruz ki, tespitte üreticinin de temsilcileri bulunsun. Ürüne iyice bakılmalı ve gerçek değeri neyse o verilmelidir.

Fiyat ilanında ve kalite tesbitinde yazlık-güzlük ayırımı yapılıyor. Yazlığın fiyatı 4-5 lira daha düşük tutuluyor. Bu yersiz bir ayırımdır. Çünkü üretici haşhaşı farklı aralıklarla ekiyor ama, hepsini kış aylarında ekiyor.

Narkotik şube polisinin baskısına son verilmelidir!

Haşhaş ekiminin ve kapçıkların çizilip çizilmediğinin denetlenmesi yetkisi TMO'ya aittir. Narkotik şubenin kanunen hiçbir yetkisi olmadığı halde sık sık kontrole çıkmakta ve üreticiye baskı yapmaktadır. Üretici TMO'nun getirdiği denetim güçlüklerinden kurtulamazken, buna bir de polis baskısı eklenıyor.

Haşhaşta sömürüye ve taban fiyat oyunlarına son verilsin! Taban fiyat 30 lira olmalıdır!

Geçen yıl MC hükümeti radyo ve televizyondan haşhaş kapçığına yazlık 19, kışlık 23 lira fiyat biçtiğini açıkladı. Fakat TMO'ya gizlice bir yazı gönderek 11 liraya kadar kapçık alımı yapılmasını istedi. Ve kapçığa verilen baş fiyat, en fazla 18 lira 40 kuruş oldu. Seçme bir iki kişinin ürünü de 21 liradan alındı. 1976 yılında Çivril'de TMO üreticiden 1000 tona yakın haşhaş kapsülü almıştır. Buna ödenen ortalama fiyat 16-17 lira civarındadır.

Haşhaşta daha katmerli bir sömürü tohum satışında olmaktadır. Tohumu TMO satın almıyor. Tohumu İzmir'de kümelenmiş birkaç ihracatçı tüccar almaktadır. Bunlar fiyatı da diledikleri gibi ayarlıyorlar. Örneğin, geçen yıl bir ölçeğinin, yani bir tenekesinin fiyatı 130 ve 250 lira arasında oynamıştır. Ortalama olarak köylünün elinden 150 liraya alınan haşhaş tohumunun ölçeği Avrupa pazarlarında 1000 liradan fazla fiyatla satılmaktadır.

Bu yıl haşhaş kapçığının fiyatı en az 30 lira olmalıdır. Taban fiyatı aldatmacasıyla köylü soyulmamalıdır. İlan edilen taban fiyat altında alım yapılmamalıdır. Haşhaş tohumunu da TMO almalı, üretici, tefeci ve tüccara soydurulmamalıdır.

Haşhaş üreticileri bu yıl birleşerek seslerini yükseltmeli ve haklarını almak için mücadele etmelidir. Nasıl ki Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri haşhaş yasağı konusunda üreticilerin mücadelesiyle geriletildiyse, köylülerin bugünkü sorunları da gene kendilerinin mücadelesiyle çözülecektir.

Türkiye bugün ürününün değerlendirilmesinde de emperyalistlere muhtaç durumdadır. Emperyalistler istedikleri zaman haşhaşı almakta, istemezlerse almamaktadırlar. Oysa daha 1930-1935 yıllarında, afyonumuz İstanbul'daki üç alkolaid fabrikasında değerlendirilmekteydi. Bütün bunlar gösteriyor ki, haşhaş meselesinin toptan ve köklü bir çözümü, yurdumuz üzerindeki emperyalist boyunduruğun kırılmasına, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının saltanatının yıkılmasına bağlıdır.

SINIRSIZ HAŞHAŞ EKİMİ!

EKİMDE VE SATIMDAKİ BASKILARA SON!

HAŞHAŞTA SÖMÜRÜYE SON!

HAŞHAŞ BİZİM CANIMIZ-AMERİKA RUSYA DÜŞMANIMIZ!

Ankara'da işkenceci polislerin yargılanması sürüncemede bırakılıyor

Ankara Emniyetinde Muzaffer Çevik adlı bir devrimciye işkence yapan Birinci Şube Müdürü İbrahim Kızıltan ve 10 polisin yargılanmasına 2. Asliye Ceza Mahkemesinde devam edildi. 27 Haziran günü yapılan duruşmaya işkencecilerden hiç biri gelmedi. Bir önceki celsede İbrahim Kızıltan diğer sanıkların vareste tutulmasını talep etmiş ve kendisinin hepsi adına katılacağını söylemişti. Mahkemelerde her sanığı kendi adına konuşması gerektiği halde, kanunlara tamamen aykırı olan bu talebi yargıç kabul etmişti.

27 Haziran günü yapılan duruşmaya çok sayıda dinleyici ve gazeteci gelmişti. Bu durumu gören İbrahim Kızıltan savcı yardımcılarından birinin odasında oturmuş, daha sonra ise koridorun karanlık bir köşesinde bekleyip duruşmaya girmeden çekip gitmiştir.

Duruşmaya katılan Muzaffer Çevik'in avukatı, ikinci defa davaya Ağır Ceza Mahkemesinin bakması gerektiğini yargıca hatırlatmıştır. Yargıç ise bu talebi ilk defa duyuyormuş gibi kararını üç gün sonra açıklayacağını söylemiştir. Bunun üzerine avukat mahkemeyi reddetmiştir. Öte yandan yargıcın Ankara Numune Hastanesi'nin bulgularına dayanarak Hükümet Tabibi tarafından verilen raporu da geçersiz sayması dikkati çekmiştir. Yargıcın başından beri işkencecileri vareste tutmaktan, raporları hiçe saymaya kadar varan davranışları adeta işkencecileri değil de, işkence gören Muzaffer Çevik'i yargılar bir tutuma girmek şeklinde değerlendirilmiştir.

Baha Targün'e iltica hakkı tanınmalıdır!

1974 yılında bir faşistin iftirası üzerine tutuklanan Ford grevinin önderlerinden proleter devrimci arkadaşımız Baha Targün, altı yıl hapis cezasına mahkum edilmişti.

Baha Targün, cezasının bitiminde Türkiye'ye teslim edilmemek için Batı Alman makamlarından iltica talebinde bulunmuştur.

Baha Targün'ün bu haklı talebini en geniş kamuoyuna duyurmak için Almanya'da bir komite kurulmuştur. Komitenin adresi şöyledir:

"Baha Targün için İltica Hakkı Komitesi"
veya
"Komitee Asylrecht für Baha Targün
Johann - Mayer - Str. 2
c/o Köln Halk Birliği 5 Köln 91,
Batı Almanya "

Komite halen Türkiyeli işçilerden ve Alman halkından iltica talebini desteklemek üzere imza toplamaktadır. Bu kampanyayı ünlü kişiler, Alman Kızıl Yardım (Rote Hilfe) örgütü ve Alman Sosyal Demokrat Partisinin gençlik örgütü de desteklemektedir. Alman Komünist Partisinin merkezi yayın organı Rote Fahne (Kızıl Bayrak) gazetesi de bütün okuyucularını Baha Targün ile dayanışmaya çağırmıştır.

MİT RAPORU

CANİLERİN YÜZÜNE TELAŞLA ÖRTÜLMEYE YENİ PERDE

29 Haziran tarihli Hürriyet gazetesi başta MİT, Genelkurmay Başkanlığı İstihbarat Dairesi ve Emniyet Genel Müdürlüğü olmak üzere çeşitli devlet örgütlerinin 1 Mayıs katliamı ile ilgili raporlarından bölümler yayınladı. Gazete, raporların üzerinde birleştikleri noktalara yer verdiğini belirtiyor.

Raporların üzerinde birleştiği söylenen noktalardan en önemlisi şudur: "Kitle paniği yaratarak birçok yurttaşımızın ölmesine sebep olacak herhangi bir DİSK yöneticisi veya bir başka fraksiyon elemanını düşünmek zordur." Görüldüğü gibi "maocu-leninci çatışması" yaygarasının inandırıcı olmadığı artık bizzat yaygaracılar tarafından da anlaşılmış bulunuyor. Nerede Günaydın gazetesinin başlıklarına fırlayan "maocu vatan hainlerinin katliamı"? Nerede Tercüman gazetesinin birinci sayfasını boydan boya ayırdığı TÜSDEK bildirileri? 1 Mayıs tan önce ve sonra büyük gürültülerle tezgahlanan tertipler artık karaya oturmuş, TÜSDEK örgütünün şifreleri çözülmüş ve canilerin suratı halk tarafından açıkça görülmüştür.

Şimdi ise oyunun yeni perdesi başlıyor. Bu perdede suçlular, ellerinde gerçekleri gizlemek için oraya buraya örtmeye çalıştıkları şallarla ve acemice yeni suçlular icat etme gayretinde görülüyor. Onlar şimdi boyunlarındaki 1 Mayıs katliamının, Sır-

Caniler korosunun revizyonist borazanı niçin ötmüyor?

Kontrgerillanın tertiplerinin ortaya çıkmasıyla birlikte Rus beşinci kolunun da çanına ot tıkandı. Revizyonistler maocu düşmanlığı borazanını kontrgerillanın sözcüleriyle birlikte yüksek perdeden öttürüyorlardı. TÜSDEK örgütünün ortaya çıkmasıyla birlikte tamamen dut yemiş bülbüle döndüler.

Revizyonistler 1 Mayıs katliamının hazırlanmasında birinci dereceden sorumluluk aldılar. Miting öncesi yoğun bir devrim düşmanlığı kampanyası açtılar. Gerici basının "maocu - leninci çatışması" yaygarasına "maocu kanı içmek", "maocuları miting alanına almamak" yaygaralarıyla katıldılar. Son olarak açıklanan MİT raporunda belirtildiğine göre miting öncesi "maocular mitinge saldıracak" diye bir şikayet dilekçesi vermişler. Böylece kontrgerillaya cinayetini gizlemede kullanacağı bir de belge sunmuşlardır. Revizyonistler miting alanını da kontrgerillanın ihtiyaçlarına göre hazırladılar. İşçiler arasında kuşku ve korku yaymaya, çeşitli grupları birbirine karşı kullanmaya çalıştılar. Kontrgerilla revizyonistlerin yarattığı gergin ortamda, kanlı oyununu sahneye koydu.

Katliamdan hemen sonra revizyonistlerin sesi gene canilerin sesiyle birlikte yükseldi. Katliamın sorumlusu olarak proleter devrimcileri göstermekte bir an olsun tereddüt etmediler. Kemal Türkler "maocu Bozkurtlar" dediği proleter devrimcileri suçlayan demeçlerini verirken, henüz şehitler Taksim alanından kaldırılmamıştı. Boran ise katliamın en önemli yönünün "maocu grupların oynadıkları rol" olduğunu ilan ediyordu. Dört gün sonra ise Yeni Çarların sadık uşağı Mehmet Ertürk elinde krokilerle sahneye çıkarak "Halkın Sesi taraftarlarının da saldırganlar arasında bulunduğunu", Kazancının altından ve üstünden ateş edenlerin "maocular" olduğunu ilan etti. Aynı günlerde Hürriyet gazetesi revizyonistlerle polisin olayları değerlendirmede birleştiğini yazdı. Onlar gerçekten hem olayların hazırlanmasında hem de ondan yararlanma konusunda Ersunlar ve Türkeşlerle birleşmişlerdi. Şimdi olaylara tutulan ışık canilerle birlikte suç ortaklarını da aydınlattı. Hani nerede o ilk günlerdeki revizyonist şamata? Nerede Moskova radyosundan ilan ettikleri masallar, Ertürkler, Türkler, Boranlar neredesiniz?

1 Mayıs katliamını devrimi ezebilecekleri "tarihi bir fırsat" olarak görenler ne çabuk sustular? Onlar susarak kendilerini unutturacaklarını sanıyorlar. Halk canileri unutmadığı gibi onların suç ortaklarını da unutmuyor. 1 Mayıs katliamı Rus beşinci kolunun gerçek yüzünü ortaya koydu. Revizyonistlerin işçi düşmanı, halk düşmanı, devrim düşmanı yüzleri bir kere daha açığa çıktı.

ÇALIŞILAN

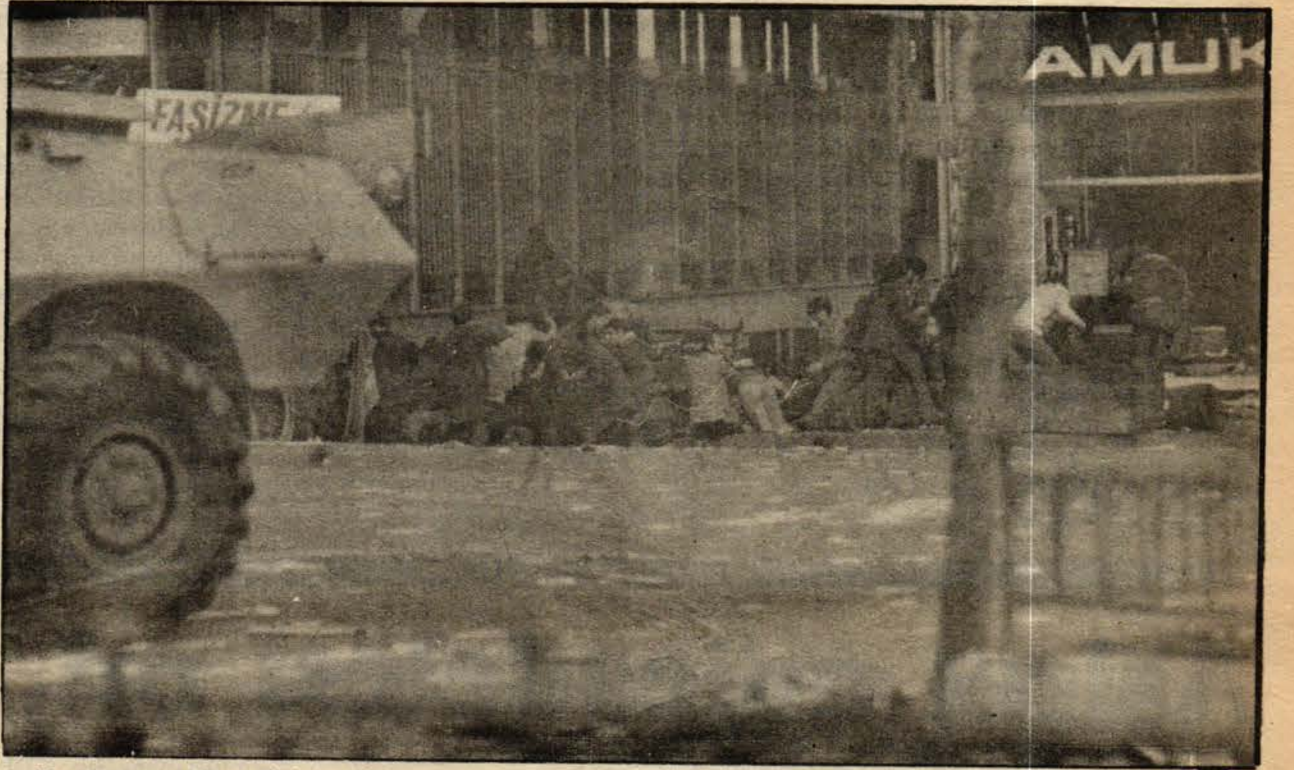
keci, Yeşilköy Sabotajlarının, Çiğli ve Taksim suikastlarının suçluluk ilamını yapıştırabilecekleri yeni birini arıyorlar. Raporlardan anlaşıldığına göre canilerin gözlerine kestirdikleri yeni sanık, Ermeniler ve Rumlardır. Raporların birleştiği noktalardan biri de şu imiş: ilk kurşunu sıkan "fraksiyonlar arası çatışmayı körüklemek isteyen bir şahıs veya Ermeni veya Rum militanı olabilir."

Kontrgerilla eski suçlarını yüklemek için yeni birini ararken gelecekteki provokasyonlarına da şimdiden zemin yaratmaya çalışıyor. Türkeşlerin, Ersunların öteden beri Maocu düşmanlığı ile birlikte Kürt, Ermeni ve Rum düşmanlığını da körükledikleri gözlerden kaçmamaktadır.

MİT'in korkakça öne sürmeye çalıştığı, katliamı Rum veya Ermenilerin başlattığı iddiası, üzerinde durulmaya değmeyecek kadar saçmadır. Çünkü suçlular TÜSDEK imzalı bir bildiri yayınlayarak bütün sorumluluğu üzerlerine aldıklarını daha yakında açıkladılar. O bildiride Rum veya Ermenilerin sözü bile edilmemektedir. TÜSDEK'in kim olduğu da Orgeneral Namık Kemal Ersun'un emekli edilmesi 200 kontrgerilla mensubunun gözaltına alındığı haberleri, Çiğli suikastı sonrası gelişmeler, Demirel ve Ecevit'in açıklamalarıyla kesin olarak ortaya çıkmıştır. MİT'in yeni kılıfı minarenin tepesine püskül bile olamaz.

Aslında şimdi yayınlanan rapor bile gerçek suçluyu açıkça tarif ediyor: "Olay, meçhul bir şahsın Türkiye'de büyük bir olay çıkartma girişimi olarak değerlendirilebilir". Bu "meçhul şahıs" Türkeş'e ve Ersun'a ne kadar da benziyor. Bu "meçhul şahsın" "fraksiyonlar arası çatışmayı körüklemek isteyen bir şahıs" olduğu da raporda belirtiliyor. Bunu yapmak isteyenler hiç de meçhul değildir: Bunu öğrenmek için 1 Mayıs'tan önceki ve sonraki Günaydın ve Tercüman gazeteleriyle diğer gerici basına bir gözatmak yeter. MİT ve diğer devlet örgütleri şimdi ayan beyan ortada olanı "meçhul" ilan etmek için ortaya çıkıyorlar. Çünkü caniler gösterilmeye çalışıldığı gibi, şey tanlar veya cinler değil, bizzat devletin bağrındaki karanlık güçlerdir. Kontrgerilladır.

MİT ve diğer devlet örgütleri sadece Ersunları ve kontrgerillayı gizlemeye çalışmakla kalmıyor. Raporlar çeşitli gruplar içindeki kışkırtıcı ajanları da gözlerden saklamaya çabalıyor. Çeşitli gruplar için - den ateş açıldığını, bunların en azından canilere yardımcı olduklarını yazarak bir kroki ile ateş edilen yerleri gösterdiğimizde, öfkeyle köpürenler bu MİT raporunu incelesinler. Raporun tam da bu alanlara itina ile şal örtmeye çalıştığını göreceklerdir. Mesela ilk ateşin açıldığı Tarlabaşı girişinin raporda adı bile geçmiyor. Oysa burada gerek Üçlü Blok içinden gerekse revizyonistlerin arasından ateş açıldığını binlerce kişi gözleriyle gördü ve bu gerçek fotoğraflarla da tespit edildi. MİT raporunun ilk ateşin Sular İdaresi tarafından geldiğini belirtmesi de gözlerden kaçmamaktadır. Üçlü Blokun oportünist şefleri MİT raporunda bir yalancı şahit bulmaktadırlar. Bir kere daha tekrarlıyoruz: Çeşitli gruplar içinden ateş açanları gizlemeye, katliamın orasına veya burasına şal çekmeye çalışmak sadece polisin ve canilerin işine yarar. Canileri halktan korur. Halkı canilerden değil!

Kazancı yokuşunun girişine kadar sokulmuş panzerler ve kaçmaya çalışanlar görülüyor. Panzerlerin ateş açtığını savcılar iddianamelerinde belirtmişlerdi. Öte yandan katliamdan hemen öncesini gösteren bu fotoğraflar buradaki insanların ezilerek ölmediklerini de kanıtlıyor.

Raporların gizlemeye çalıştıkları diğer bir alan ise Kazancı yokuşudur. Devlet örgütleri, en çok insanın öldürüldüğü bu alanı unutturmak için özel bir çaba içindedirler. Raporlar aynı zamanda "ölenlerin çoğunun ezilerek öldüklerini" belirtiyormuş. "Olaylarda otomatik silahların kullanılmadığı kesinlikle" anlaşılmış.

Şehitlerin ölülerini yakınlarına bile göstermemek için harcanan çabalar dahi bu söylenenlerin yalan olduğunu ortaya koymaya yeter. Öte yandan şehitleri görmek olanağı bulmuş bazı doktorlar da bize ölenlerin çoğunun kurşunlanarak şehit edildiğini bildirmişlerdir. Savcılar ise, iddianamelerinde yüzü aşkın yaralının çoğunun kurşunlanmış olduğunu belirtiyorlar. Bütün bunları bir yana bırakalım, bugüne kadar katliamını gösteren birçok fotoğraf yayınlandı, geçen sayılarımızda biz de bunlardan bazılarına yer verdik. Kanlar içinde yatan şehitleri gösteren fotoğraflardan da, Kazancı'da bir ezilmenin söz konusu olamayacağı anlaşılıyor. Bu sayımızda Kazancı'daki katliamdan hemen öncesini gösteren iki fotoğraf daha yayınlıyoruz. Buradaki insanların, ezilerek ölmelerine olanak bulunmadığı açıkça görülüyor.

Bu fotoğraflar aynı zamanda panzerlerin katliamdaki rolünü de ortaya koymaktadır. Her iki resimde de panzer Kazancı katliamını gerçekleştirebilecek kadar yokuşa sokulmuş bulunuyor. Çeşitli tanıklar panzerlerin ateş açtığını belirtmiştir. Öte yandan savcılar da iddianamelerinde panzerlerin ateş ettiğini açıkça yazmıştır.

1 Mayıs katliamının sorumluları hiçbir raporun gizleyemeyeceği kadar ortaya çıkmıştır. Şimdi mesele suçluları, yani Türkeşleri, Ersunları, diğer kontrgerilla yetkililerini sanık sandalyesine oturtmaktır. Halkımızın talebi budur.

Muş, Erzurum, Diyarbakır ve Tu

KÜRT HALKINA BASKILAR

Son zamanlarda Doğu'da Kürt halkı üzerindeki baskılar artmaktadır. Özellikle, 1 Mayıs katliamın - dan sonra körüklenen Kürt milliyetine düşmanlık kampanyasını, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı bölgelerde uygulanan jandarma ve komando baskıları izlemektedir. İçişleri Bakanlığı Muş, Erzurum ve Diyarbakır köylerinde "silah aranması" yapıldığını açıklamıştır. Emekçi halkımız Doğu'da sık sık yapılan bu "silah aramalarının" ne anlama geldiğini çok iyi biliyor. Jandarma ve komando birlikleri her zaman yaptıkları gibi bu sefer de, köylere baskınlar düzenlemişler, erkekleri köy meydanlarında topla - mışlar ve bazı yerlerde halka işkence uygulamışlardır.

AP Muş milletvekili Kasım Emre, seçimlerden önce yaptığı konuşmalarda, "Kürtçü komünistlerin Muş'u kurtarılmış bölge kabul ettiklerini ve Kürtlerin burada 3. Orduyu besleyecek kadar silaha sahip olduklarını" söylemiştir. Bu bölgede ki son baskılar bu sözler bahane edilerek başlatılmıştır. İl Jandarma Alay Komutanlığına bağlı jandarma birlikleriyle, Batman'dan gönderilen komando birlikleri, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Muş merkez köyleriyle, Bulanık ve Malazgirt ilçesine bağlı köylerde terör uygulamışlardır. Köylüler "Türk müsün-nüz, Kürt müsünüz?" diye sorguya çekilmiş, dipçiklenmiş ve dövül - müştür. Bulanık ilçesinin Alagün köyünden bir köylü, sadece kendi köyünden 11 kişinin, gördüğü işkenceler dolayısıyla tedavi edilmekte olduğunu söylemiştir.

Elbistan'dan dergimize mektup yazan bir okuyucumuz ise, Elbistan köylerinde hüküm süren jandarma zulmünü şöyle dile getirmektedir: "Köylerimize her gün baskınlar yapılmaktadır. Dedelerimizden kalma ateş almaz tüfeklerimizi av tüfeklerimizi dahi almaktadırlar. Arama gerekçesini sorduğumuzda köyümüzde eşkiya barındırdığımızı söylüyorlar. Oysa bunların maksatları zorbalıkla bizi sindirmektir. Ahmet Çavuş bize her türlü hakarette bulunmaktadır. Canı istediği zaman bahane uydurup dayak da atabiliyor. Geçenlerde Aşılık köyünde bir köylünün evine yapılan baskında, dedelerinden kalma ateş almayan tüfeği buldular diye, karakola götürüp sabaha kadar işkence yaptılar. Çeşitli hakaretlerle bıyıklarını kesip, ertesi gün savcılığa teslim ettiler."

Aşiret mücadelesi mi, sınıf mücad

Bağımsız adaylar gösteren Üçlü Oportünist Blok, seçimler boyunca hakim sınıf partilerinin kullandığı bütün yöntemlere başvurdu. Seçimlerde hakim sınıf partilerinin Doğu bölgesinde başlıca yöntemi milliyetlere, mezheplere ve toprak ağalarına, şeyhlere ve aşiretlere dayanmak olmuştur. Öyle ki çeşitli partiler, çeşitli bölge ve şehirlerde Türk partisi, Kürt partisi, alevi partisi, sünni partisi, falan aşiret partisi, filan aşiret partisi olarak ortaya çıkmışlardır. Bu gerçek, seçim sonuçları ile de doğrulanmıştır. Hakim sınıf partileri güç toplamanın başlıca yolunu halkı bölmekte bulmuşlardır. Menfaatleri tamamen ortak olan emekçi halkı bölmek hakim sınıfların sömürü düzenini sürdürmek için başvurdukları en etkili yoldur.

İşte Üçlü Blok da hakim sınıf partilerinin bu kervanına katılmıştır. Özellikle Tunceli'de adaylarına oy toplamak için aşiretlerin desteğine sığınmışlar, feodalizmin gücünden medet ummuşlar ve ezilen milliyete dalkavukluk yapmışlardır.

Gerek hakim sınıfların gerekse Üçlü Blokun uyguladıkları yöntemlerin bir kere daha ortaya koyduğu gerçek şudur: Her milliyetten ve her mezhepten halkı bunlar değil, ancak proletarya birleştirebilir. Ancak proletarya bayrağı altında birleşen her milliyetten ve mezhepten 40 milyon Türkiye halkı bağımsız ve demokratik bir Türkiye kurabilir. İki süper devletin sömürü, baskı ve denetimine son verebilir, toprak ağalığının, tefeciliğin, aşiret reisliğinin ve şeyhliğin kökünü kazıyabilir. O zaman ne hakim sınıflar, ne de Üçlü Blok milliyet ve mezhep ayrılıklarına dayanarak siyaset yapamayacaklardır. Çünkü halk iktidarda olacak ve feodalizmin ve milli baskının kökü kazınacaktır.

TUNCELI'DE

Üçlü Oportünist Blok, Tunceli'de bağımsız aday gösterdi. Bunu yaparken CHP'de liste başına kendi adamları seçilemeyen aşiretlerin tepki duymasından yararlandılar. Üçlü Bloku bu açıdan eleştirdiğimiz zaman bize şu cevabı verdiler: "Evet bugün kazanan adaylara belli aşiretler tepki duyuyorlar. Biz bundan devrimci bir tarzda yararlanacağız."

Ön seçimlerde Tunceli'nin iki büyük aşiretinin Kureyşanlılar ve Yusufhanlıların adayları kazanamadı. Kazanamayan bu adaylar bu sefer Üçlü Blokun adayı için çalışmaya başladılar. Örneğin Rıza Can (Kureyşan aşiretinin adayı) devrimci olmadığı halde, Üçlü Blokun adayını hararetle destekledi. Devrimcilere karşı olan Rıza Can kendi aşiretinden olanlara şöyle diyordu: "Biz kazanamadık. CHP'ye oy vermeyeceksiniz. Bağımsız Ahmet Demirdöven'e vereceksiniz." Tunceli'de Üçlü Blok Rıza Can'ın aşiretçiliği körüklemesine ortak olmuştur.

Devam edelim. Ovacık'ta Musa Yerlikaya Aslanuşağı aşiretinden dir. Oy tüccarıdır. Her seçimde bu adam rüşvetle oy satar. Buranın en zenginlerinden biridir. Blokun adayı da buralıdır. Musa Yerlikaya devrimcilikle hiçbir ilgisi olmadığı halde blokun adayı için çalışmıştır. Hem de delege seçimlerinde CHP adayı Veziroğlu'ndan para alıp oyları ona sattıktan sonra. İşte blokun bağımsız "proleter devrimci adayının" en önemli iki desteği bunlardır.

Üçlü Blok seçimler boyunca proleter devrimcileri ve CHP'yi esas hedef alan bir siyaset izledi. Faşistlere ve TİP'e karşı en küçük bir mücadele yürütmediler. H. Yolu ve H. Kurtuluşu şimdi de tutmuş bizim CHP'yi desteklediğimiz şeklinde yalanlar uyduruyorlar. Bunların gerçekle zerre kadar ilgileri yoktur. Hiçbir sözlerine inanılamaz.

Tuncelili Proleter Devrimciler

MARAŞ'TA

Elbistan yöresi ayrı milliyetlerden ve ayrı mezheplerden halkın yaşadığı bir bölgedir. Burada eskiden beri milliyetler ve mezhepler arası çelişmeler derinleştirilmeye çalışılmaktadır. Bunun sonucu olarak Kürt ve alevi halkla, Türk ve sünni halk arasında düşmanlık yaratılmaktadır.

Termik santral inşaatı bölgeyi canlandırmış ve yeni çelişmelere yol açmıştır. İnşaata doğu Karadeniz'den, Erzurum'dan, Yozgat'tan getirilen komandolar doldurulmakta, bölge halkı özellikle Kürtler alınmamaktadır.

Kürt milliyetinden halk iş bulamadığı için yabancı ülkelere gidip çalışma yolunu seçiyor. Kendi köyüm Kantarma'da çalışanların yüzde 60-65'i dışarda. Kalanların çoğu da gitme çabasında. Çevre köylerin durumu da aşağı yukarı böyledir. Burada H. Kurtuluşu ve H. Birliği halkı devrimcilikten soğutmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Herkesi düşman görme anlayışı içinde CHP'ye oy veren bir köylü istedikleri bağışı vermediği için bir H. Birlikçisi, köylüyü "sosyal-faşist"likle suçlamıştır. Seçimlerde de milli düşmanlık ve mezhep düşmanlığı körüklemişlerdir.

Elbistan'ın içinde bunların halktan kopuk maceracı tutumları güçleri dağıtmıştır. Polis bu durumu değerlendirip zorbalık uygulamaktadır. Saldırılar düzenleyip istediğini tutukluyor. Şu sıra elli kadar genç tutuklu. Bunlardan kırk iki

...nceli'de

Silvan'da da polis, halk üzerindeki keyfi baskılarını arttırdı. Polisler yoldan geçen yurttaşları çevirip dövüyorlar, hakaret ediyorlar. Gelişi güzel toplanan yurttaşlar karakollarda falakaya yatırılıyor. Silvan'da uygulanan zulmün son bir örneği 17 Haziran günü görüldü. Birkaç köylü kişisel sebeplerden dolayı kavga ederlerken, Silvan Emniyetine bağlı ekipler köylüleri karakola götürmek istedi. Polis memuru Ali Oğuz, yurttaşları önce tartakladı. Ali Oğuz daha sonra elindeki makinalı tabancayla köylülere ateş etti. Mehmet Sait Efe adlı yurttaş hemen can verdi. Basri Efe ise, kaldirıldığı hastanede öldü. Birkaç köylü de yaralandı. Halk cinayeti nefretle karşıladı ve Kaymakamlık binası önünde protesto gösterilerinde bulundu. Jandarma birliklerinin halkı dağıtmaya kalkması üzerine, Kaymakamlık binası taşa tutuldu.

20 Haziran günü Tunceli'nin Mazgirt ilçesinde Cemil adlı polis komiseri bir yurttaşa ateş ederek yaralanmasına sebep oldu. Daha sonra polisler ve jandarmalar yaralıyı, o haliyle karakola götürmeye kalktı. Bu arada bir kısım jandarma silahlarını halka doğrultarak gözdağı vermeye çalıştı. Tunceli'den gelen bir araba dolusu polis, Mazgirt'te terör havası estirdi.

...elesi mi ?

...si Afşin'de mezarda yapılan bir törende tutuklandı. Diğerleri ise Elbistan'da kurulan bir derneğin yöneticileri, Yıldız Kitabevi'ni işletenler ve devrimci tanınan kişiler.

Elbistan'dan
bir proleter devrimci

ÇORUM'DA

H. Kurtuluşu 27 Haziran tarihli 62. sayısında halktan "seçimlerle ilgili bilgi beklediğini" ilan ediyor. "Özellikle proleter devrimci adaylarının bulunduğu illerden hâlâ kesin haberler elde edememiş." Seçimler üzerinden bir ay geçti. Halka bilgi vermeleri gerekirken halktan bilgi istiyorlar. Adaylarının kaç oy aldığını merak ediyorlarsa bunlar resmen ilan edildi. Ama onlar aldıkları gülünç oy miktarlarını gizlemek için gene gülünç çabalar içindeler. Halka onların vermekten çekindikleri bilgilerden bir kısmını biz verelim. Çorum'dan bir okuyucumuz şunları yazıyor:

"H. Kurtuluşu Çorum'da bir bağımsız aday koydu seçimlerde. Kitleleri aldatmak için bir sürü yalanlar uydurdular. Seçimden sonra ise ağızlarını bıçak açmıyor. H. Kurtuluşu'nun adayı dahil dört bağımsız aday; 280-300 oy aldı."

Gene Maraş'taki adayları 300 civarında oy aldı.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

UŞAK

SOSYALİST DEVRİM PARTİSİ
İL BAŞKANI MUSTAFA ÇOMUK VE
İL SEKRETERİ ERDOĞAN ÇOMUK:

"Yeni Çarlarla İşbirliğine 'Hayır' diyoruz."

GAZİANTEP

İnşaat işçileri Hamza Solgun, Ali Solgun, Mustafa Karakuzulu, Murat Savaş, Rıza Körkurt, Ali Sayılır, İhbarim Özoğlu, Salman Yediaylı, Mehmet Özoğlu ve Fahri İncegelidi (boyacı):

"'Dostluk ve işbirliği' anlaşmasına kesinlikle karşıyız. Amerikan emperyalizminin halkımızı ezdiği yetmezmiş gibi, şimdi de daha azgın olan Rus sosyal-emperyalizmi yurdumuza göz dikmiştir. Bu anlaşma imzalanırsa sosyal-emperyalistler halkımızı ve dünya halklarını baskı altına almada bir adım daha atmış olacaklardır."

ADIYAMAN

Çimento Fabrikası işçileri Ahmet Sincar, Selim Demirci, Gencer Demirci, Mustafa Belice:

"Yeni Çarlarla 'işbirliği' anlaşmasına 'hayır' diyoruz. Bizi ne Amerika ne Rusya idare edemez. Sosyalizm maskesi altında kolunu memleketimize uzatan sosyal-emperyalistleri yurdumuzdan kovacağız."

Anketimize cevap gönderen diğer yurttaşların isimleri şöyledir:

Pazarcık Cezaevindeki tutuklu ve mahkumlardan Dinçer Güzeloğlu, (kitapçı), Mehmet Koçoğlu(kasap), Ali Teke(işçi), Ömer Kızmaz (terzi), Kemal Beygöz (bakkal), Ali Kurtal (öğrenci), Hüseyin Karakuş(işçi), Hasan Utuş(işçi), Ahmet Yorulmaz (şoför), Ali Gözüak(işçi), Emir Gargı (aşçı), Hüseyin Genç(kebapçı), Aziz Karadağ(öğrenci), Halil Borandağ(öğrenci), Abbas Sinecan(işçi), Mehmet Bozpapağan(köylü), Murtaza Topal (öğrenci), Şakir Mengi(öğrenci), Hacı Kayar(işçi), Mehmet Gençer (öğrenci), Mahmut Sayılır(işçi).

Pazarcık'ın Kelibişler köyünden Güllü Altunkaya(işçi), Güllü Tümay(işçi), Fidan Aksın (ev kadını), Ayşe Ertan (işçi), Selver Yeşil(işçi), Elif Durmaz(işçi)

Batı Almanya'dan Erdmannhausen'den Hikmet Tütüncü(işçi), Ömür Tütüncü(işçi), Kazım Büyükgöl(işçi), Hazı Kahraman(işçi), M. Ali Aslan(işçi), Mustafa Doğrugil (işçi).

ENERJİ BAĞIMLILIĞI: SOSYAL-EMPERYALİSTLERE VERİLEN KOZ

Birikmiş borçlarını ay sonuna kadar ödemediği takdirde, Türkiye'ye sattığı elektrik enerjisini keseceğini söyleyen Bulgaristan, geçtiğimiz hafta dediğini belli ölçüde yaptı. Geçen hafta Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) yetkililerinin sözlerine dayanarak Bulgaristan'ın elektriği keserek Türkiye'yi yarı yarıya karanlıkta bırakabileceğini yazmıştık. Gerçekten elektriğin kısılmasının sonuçları herkesçe görüldü.

Amerikan emperyalistleri silah ambargosu, kredi musluklarının kesilmesi ve çeşitli ekonomik tedbirlerle Türkiye üzerinde etkinliklerini sürdürmeye çalışırken Rus sosyal-emperyalistleri kendi kozlarını öne sürmektedirler. Seçimlerin tarihini bile dış sorunların belirlediğini daha önce yazmıştık. Seçimlerden sonra ise CHP hükümetinin kurulmasıyla birlikte Rus sosyal-emperyalistleri bir güç gösterisine girişmek için Bulgar enerjisini seçmişlerdir. Yeni Çarlar adeta "biz de buradayız" demeye getirmektedirler.

Sovyet sosyal-emperyalistleri gerek Bulgaristan üzerinden, gerekse doğrudan doğruya Doğu sınırımızdan attıkları kancalarla elektrik sistemimizi kendilerine bağımlı hale getirmişlerdir. Türkiye kendi öz kaynaklarımıza dayanan bir enerji politikası izlemediği sürece bu bağımlılığın önümüzdeki dönemde daha da artması kaçınılmaz olacaktır. Sosyal-emperyalistler bunun pususuna yatmışlardır. Nitekim iki ülke arasında kurulan elektrik hatlarının kapasitesini Türkiye'nin kendilerine gittikçe daha çok muhtaç duruma düşeceği hesabına göre yapmaktadırlar.

Sosyal-emperyalistlerin son günlerde denemesini yaptıkları şantaj silahının gücü herkesi uyandırmalıdır. Rus ayısının eline böylesine büyük silahlar teslim etmenin yurdumuz için ne büyük tehlikeler taşıdığı ortadadır. Türkiye sosyal-emperyalistlere enerji bağımlılığına son vermeli ve kendi gücüne dayanan bir enerji politikası izlemelidir.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Yedi ay kadar önce başlattığımız kampanyamız devam etmektedir. Bu hafta kampanyamıza Yeni Çarlarla "İşbirliği" anlaşmasına "Hayır" diyen 1259 yurttaş katıldı. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

Hatay 223 imzayla bu hafta en çok imza gönderen ilimiz. Samandağ'ın Kuşalanı köyünden 138, İskenderun'dan 48, Antakya'dan 47 imza. Bunu 187 imzayla Erzincan'ın Sansa ve Kötür köyleri izliyor. Tunceli 138 imzayla üçüncü sırada: Pülümür'ün Elmalı köyünden 115, Nazimiye'nin Geriş köyünden 23 imza. Diğer illerimiz sırasıyla şöyle: Sivas: Divriği'nin Avşarcık köyünden 63, Şarkışla'nın Sivrialan köyünden 59; İstanbul: Bakırköy Ortaokulu öğrencilerinden 49, Beykoz'dan 47; Avusturya: Viyana yakınlarındaki Zwentendorf köyünde yapılan bir yürüyüşten 80; Denizli'den 76, Kırklareli: Babaeski'den 67, Kahramanmaraş: Pazarcık'ın Topaluşağı köyünden 49, Fanfaz köyünden 4; Muğla: içinden 43, Ortaca'dan 8, Adana: Grevdeki Temsa işçilerinden 26, Meydan mahallesindeki dergi satışından 22; Eskişehir: SSK inşaat işçilerinden 27; Diyarbakır'dan 19, Kastamonu: İnebolu'dan 17, İzmir'den 17, Antalya'dan 12 Gaziantep: inşaat işçilerinden 10, Adıyaman: çimento fabrikası işçilerinden 4, Uşak'tan 2 imza.

Böylece bugüne kadar kampanyamıza 66.790 yurttaş katılmış oluyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir:

İSTANBUL	8 120	MUĞLA	1 358	KAYSERİ	358
ANKARA	7 032	DENİZLİ	1 183	BALIKESİR	346
KAHRAMANMARAŞ	6 074	BATI ALMANYA	1 045	ZONGULDAK	336
TUNCELİ	5 842	BOLU	927	KOCAELİ	333
İZMİR	5 819	TRABZON	839	ISPARTA	332
ADANA	4 130	İÇEL	753	ESKİŞEHİR	325
ERZİNCAN	2 711	ANTALYA	563	ADIYAMAN	239
SİVAS	2 551	ELAZIĞ	548	TOKAT	229
GAZİANTEP	2 511	DİYARBAKIR	492	MUŞ	225
MANİSA	1 834	AYDIN	442	KARS	224
HATAY	1 702	ORDU	433	UŞAK	217
KONYA	1 617	AMASYA	407	DİĞER ŞEHİRLER	2725
MALATYA	1 596	BURSA	372	TOPLAM	66.790

BELGRAT'IN HAVASI HELSİNKİ'YE BENZEMİYOR

Gazeteler, Helsinki kararlarının Sonuç Belgesini gözden geçirmek ve yeni bir zirve toplantısının gündemini hazırlamak üzere toplanan Belgrat Konferansının çıkmaza girdiğini yazıyorlar. Belgrat'taki hazırlık çalışmalarında, Batılı ülkeler, sonbaharda gene aynı kentte yapılacak zirve toplantısında "insan hakları" konusunun ayrı bir gündem maddesi halinde ele alınmasını istiyorlar. Rus sosyal-emperyalistleri ise buna şiddetle karşı çıkıyorlar. Hazırlık çalışmalarının "insan hakları" nı azla kurcalamadan, gündemi ve tarihi bir an önce tesbit edip son bulma stiyorlar.

ki'den Belgrat'a değişen

ırlanacağı üzere, 1975 yılında Helsinki'de toplanan Avrupa Güvensizlik Konferansında, iki süper devlet, aralarında anlaşarak Avrupa'daki nüfuz alanlarını paylaşmışlardı. Süper devletler gene aynı konferansta, dünya halklarının ve özellikle Avrupa ülkelerinin uyanıklığını köreltmek için ortaya bir "barış ve yumuşama" masalı atmışlardı. Helsinki' den sonra sosyal-emperyalistler, "barış ve yumuşama" masallarının arkasına gizlenerek, saldırgan emellerini adım adım gerçekleştirmeye koyuldular. Batı ülkelerindeki teslimiyetçi eğilimler Yeni Çarları daha da cesaretlendirdi. Brejnev, içte faşist diktatörlüğü ağırlaştırdı ve savaş hazırlıklarını hızlandırdı. Doğu Avrupa ülkeleri üzerindeki baskısını arttırdı ve Batı Avrupa'ya nüfuz etme çabalarını yoğunlaştırdı.

Ne var ki, aradan geçen ikiyıl içinde Yeni Çarların içte ve dışta izlediği siyaset, birçok kişi ve ülke için uyarıcı oldu.

Hitler'in çizmelerini giyen Brejnev'in ülke içinde yürüttüğü faşist baskılar, Sovyet halklarının ve Doğu Avrupa halklarının şiddetli direnişi ile karşılaştı. Sovyetler Birliği'ndeki demokrat unsurlar, gittikçe artan baskıları bütün dünyaya duyurdular. Bunlar, Sovyetler Birliği'nin, ağzından düşürmediği Helsinki kararları - nın "insan hakları" ile ilgili hükümlerini nasıl ayaklar altına aldığını örnekleri ile açıkladılar. Yeni Çarların faşist baskıları bütün dünyada geniş bir nefret topladı.

Öte yandan Kremlin'in çılgınca silahlanması, önce Angola'ya ve daha sonra Zaire'ye karşı giriştiği müdahaleler, dünyanın dört bir köşesinde yürüttüğü yıkıcı ve komplocu faaliyetler, birçok ülkenin gözünü açtı. Helsinki kararla ındaki "barış ve yumuşama" lafla ının gerçekte dünya barışına değil, sadece Sovyetlerin yayılm emellerine hizmet ettiği ortaya çıktı.

Bu gelişme ile birlikte, özellikle Batı Avrupa ülkeleri Sovyetler Birliği'nin Avrupa üzerindeki tahakküm emellerine karşı seslerini yükseltmeye başladılar. Bu ülkeler, "insan haklarını" Sovyet tahakkümüne ve "barış ve yumuşama" aldatmacasına karşı bir silah olarak kullanmaya yöneldiler.

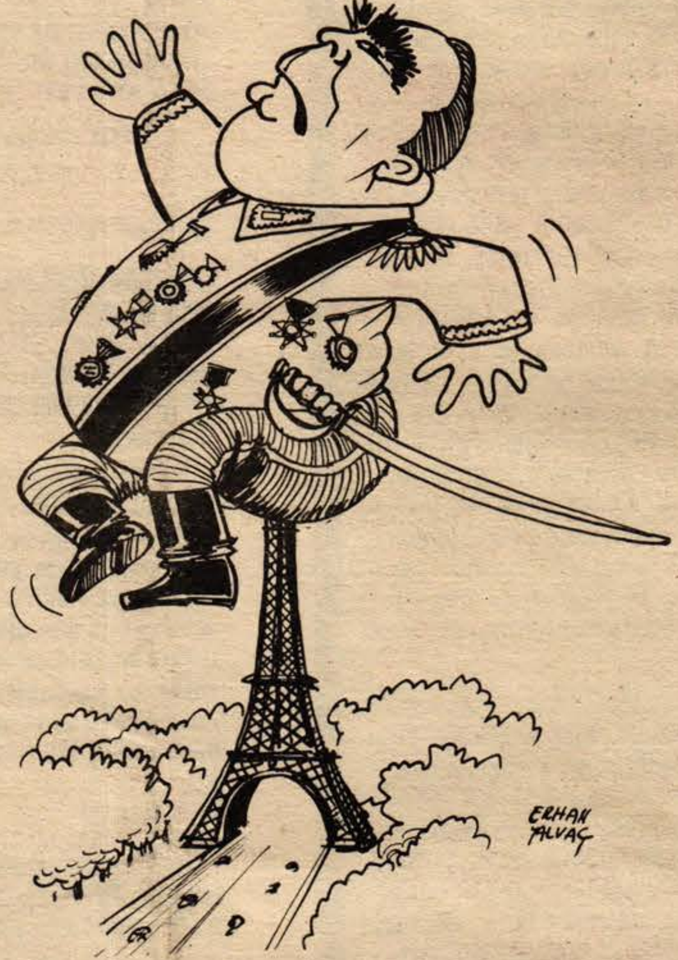
Yeni Karter yönetimi, "yumuşama"nın esas Sovyetler Birliği'ne yaradığını ileri sürerek, buna karşı çıktı. Nitekim Karter yönetimi, son olarak iki süper devlet arasında yürütülen SALT (Stratejik Silahların Sınırlandırılması) görüşmelerinde, Sovyet demagojisini açığa çıkarmak ve kendi silahlanma çabalarını haklı gösterebilmek için Kremlin yöneticilerine yeni önerilerde bulundu. Sovyetler'in bu önerileri reddetmeleri üzerine, Amerikan emperyalistleri bazı stratejik silahların yapımına yeniden başlayacaklarını açıkladılar.

İşte üç hafta kadar önce Belgrat Konferansı böyle bir ortamda toplandı. İki yıldır dünya halklarını ve Avrupa ülkelerini, "Avrupa güvenliği", "barış ve yumuşama" ninnileri ile uyutmaya çalışan Yeni Çarlar, Belgrat'ta Helsinki'den oldukça farklı bir hava ile karşılaştılar. Belgrat'ta, batılı ülkeler "barış ve yumuşama"nın yanısıra, Sovyetler'deki "akıl hastanelerini", "psikiyatrik tedavileri" de tartışmak istediklerini, bunların da Avrupa Güvenliği ile, barış ile yakından ilgili olduğunu ileri sürdüler. Bu kadarı bile Yeni Çarları çileden çıkarmaya yetti. Şantaja başladılar. "Önerileri kabul edilmezse kötü olacağı" gibi tehditler savurdular. Ama tehditler onların daha da teçrit olmasına yol açmaktan başka bir sonuç doğurmadı.

Belgrat Konferansının uzayıp giden hazırlık çalışmaları, Helsinki'de okunan, "barış ve yumuşama" masallarının, artık bir yel gibi uçup gitmeye yüz tuttuğunu gösteriyor.

Belgrat Konferansı, sosyal-emperyalistlerin saldırgan emellerine karşı gittikçe büyüyen bir uyanışın Avrupa'yı sardığını gösteriyor.

Ve nihayet Belgrat Konferansı, bugün dünyada Sovyet - Amerikan rekabetinin gittikçe şiddetlendiğini bütün açıklığı ile ortaya koyuyor.

"BREJNEV, YUMUŞAMA KONUSUNDAKİ TEKLİFLERİNE FRANSA DEVLET BAŞKANI DESTEN'İN KARŞI ÇIKMASINA ÖFKELENDİ" - GAZETELER

Kim İl Sung:

"KORE ÜÇÜNCÜ DÜNYA ÜLKESİDİR"

KORE Emekçiler Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Kim İl Sung, Gabon Cumhurbaşkanı Hacı Ömer Bongo şerefine 9 Mayıs'ta Pyongyang'da verdiği bir ziyafette, "gerek Kore'nin ve gerekse Gabon'un Üçüncü Dünyaya mensup gelişen ülkeler olduğunu" söylemiş ve şöyle devam etmiştir: "Gelişmekte olan ülkelerin halkları, milli bağımsızlıklarını pekiştirmek ve yeni bir hayat kurmak için ortak bir mücadele içinde olduklarına göre, birbirlerini aktif olarak desteklemeli ve sıkı bir işbirliğine yönelmelidirler." "Üçüncü Dünya uğrunda biz, daima onlarla kararlı bir şekilde saf tutarak dinamik bir anti-emperyalist ve anti-sömürgeci mücadele yürütecek, emperyalizme karşı olan bütün ülkelerin halklarının mücadelesini aktif bir şekilde desteklemeye ve teşvik etmeye devam edeceğiz."